Statsforvalteren
i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus

Vår dato: 11.08.2026
Vår ref: 2019/1547
Deres dato:
Deres ref:

FRANZEFOSS GJENVINNING AS AVD ISI
Postboks 53
1309 RUD

Saksbehandler, innvalgstelefon
Tengel Hvidsten, 22003599

Endring av tillatelse som følge av Miljødirektoratets avgjørelse i klagesak - Franzefoss Gjenvinning AS avd Isi – Isi Miljøpark - Bærum

Statsforvalteren viser til brev fra Miljødirektoratet «*Vedtak i klagesak om tillatelse etter forurensningsloven til drift av avfallsanlegg, Franzefoss Gjenvinning AS, Isi Miljøpark, Bærum kommune*», mottatt 29.05.2026, samt oversendelse av klagesaken datert 12.03.2026.

Bakgrunn

Statsforvalteren fattet den 26.11.2021 vedtak om tillatelse etter forurensningsloven til drift avfallsanlegg i Isi Miljøpark i Bærum kommune for Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi. Vedtaket om tillatelse ble hjemlet i forurensningsloven § 11.

Aksjon Isi og Franzefoss Gjenvinning AS påklagde vårt vedtak.

I forberedende med klagebehandlingen, anbefalte vi at Aksjon Isi ikke gis medhold i punktene de klagde på og at Franzefoss Gjenvinning AS gis medhold i punktene de klagde på. Klagen ble oversendt Miljødirektoratet 12.03.2026 for endeling behandling, jf. forvaltningsloven § 33 fjerde ledd.

Utfall i klagesaken

Miljødirektoratet som klageinstans fattet den 28.05.2026 vedtak i klagesaken (*vedlegg 1*), og oversendte avgjørelsen til Statsforvalteren for videre oppfølging. Vedtaket ble fattet med hjemmel i forvaltningsloven § 34 fjerde ledd. Miljødirektoratet vedtak er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Miljødirektoratet fattet vedtak om at grenseverdier for utslipp til overvannsnett i punkt 4.1.1.3 *Utslipp til overvann* Tabell 4 i tillatelsen endres som følger:

- Kobber (Cu) fra 0,025 mg/l til 0,05 mg/l
- Bly (Pb) fra 0,025 mg/l til 0,5 mg/l
- Sink (Zn) fra 0,1 mg/ til 0,3 mg/l

Endring av tillatelse som følge av klageavgjørelse

Som følge av Miljødirektoratets klageavgjørelse datert 28.05.2026, endrer Statsforvalteren tillatelsen til Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi (tillatelsesnr. 2021.1004.T) for driften av avfallsanlegg på Isi Miljøpark i Bærum kommune.

Vi endrer grenseverdiene for kobber og sink i tabell 4 i tillatelsens punkt 4.1.1.3 i tråd med Miljødirektoratet avgjørelse i klagesaken. For grenseverdien for bly var klagers forslag å endre grenseverdien fra 0,025 mg/l til 0,05 mg/l. I oversendelse av klagesaken til Miljødirektoratet anbefalte Statsforvalteren at kravet endres i tråd med klagen. Imidlertid ble grenseverdien i oversendelsen ved en feil oppgitt til 0,5 mg/l. Det er avklart med Miljødirektoratet at grenseverdien skal være 0,05 mg/l. Grenseverdien for bly endres derfor fra 0,025 mg/l til 0,05 mg/l i samsvar med klagers forslag og den underliggende vurderingen i saken.

Endringene av tillatelsen i tråd med Miljødirektoratets klageavgjørelse er ikke et selvstendig vedtak som kan påklages.

Påminnelse om krav om innsendelse av informasjon om virksomheten

Samtidig gjør vi oppmerksom på at siden tillatelsen ikke er tatt i bruk innen fire år, skal bedriften i tråd med tillatelsen sende en redegjørelse for virksomhetens omfang slik at Statsforvalteren kan vurdere behov for eventuelle endringer i tillatelsen, jf. avsnitt 3 på tillatelsens forside.

Vi ber om at en slik redegjørelse sendes til oss innen **15.09.2026**.

Med hilsen

Kari Skogen
seksjonssjef
Klima- og miljøvernavdelingen

Tengel Hvidsten
rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg:

1. Vedtak i klagesak om tillatelse etter forurensningsloven til drift av avfallsanlegg - Franzefoss Gjenvinning AS avd Isi - Isi Miljøpark - avfallsanlegg - tillatelse - 71/1 - Isiveien 60 og 80 - Bærum
2. Tillatelse til drift av avfallsanlegg Franzefoss Gjenvinning Isi - 2021.1044.T - Franzefoss Gjenvinning avd. Isi - Isi Miljøpark

Kopi til:

FRANZEFOSS GJENVINNING AS	Postboks 53	1309	RUD
Franzefoss Gjenvinning AS v/ Kari Aasebø			
Aksjon Isi			

Miljø-
direktoratet

FRANZEFOSS GJENVINNING AS
Postboks 53
1309 RUD

Oslo, 28.05.2026

Deres ref.:	Vår ref. (bes oppgitt ved svar):	Saksbehandler:
	2026/3468	Beate Langset

Vedtak i klagesak om tillatelse etter forurensningsloven til drift av avfallsanlegg, Franzefoss Gjenvinning AS, Isi Miljøpark, Bærum kommune

Vi viser til klagene fra Franzefoss Gjenvinning AS og Aksjon Isi på Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus (Statsforvalteren) sitt vedtak 26. november 2021. Klagesaken ble oversendt til Miljødirektoratet 12. mars 2026.

Vedtak

Miljødirektoratet gjør følgende endringer i Statsforvalterens vedtak:

Grenseverdier for utslipp til overvannsnett i punkt *4.1.1.3. Utslipp av overvann* Tabell 4 i tillatelsen settes til:

Kobber: 0,05 mg/l
Bly: 0,5 mg/l
Sink: 0,3 mg/l

Vedtaket er truffet med hjemmel i forvaltningsloven § 34 fjerde ledd, jf. forurensningsloven §§ 11 og 16.

Dere kan ikke klage på vedtaket.

Bakgrunn for saken

Statsforvalteren fattet 26. november 2021 vedtak om tillatelse etter forurensingsloven til drift av avfallsanlegg i Isi Miljøpark i Bærum kommune for Franzefoss Gjenvinning AS.

Franzefoss sitt anlegg i Sandvika skal legges ned. De søkte derfor Statsforvalteren om tillatelse til mottak, sortering, mellomlagring og behandling av ordinært og farlig avfall i Isiveien 80. Franzefoss har senere kjøpt opp Isiveien 60, og tillatelsen omfatter også denne adressen.

Søknaden har vært under behandling i flere år, og har blitt revidert flere ganger. Den reviderte søknaden av 13. september 2019 ble sendt på høring, og det kom inn høringsuttalelser fra naboer, velforeninger, Bærum kommune, Bærum Elveforum og Vannområde Indre Oslofjord Vest.

Miljø-
direktoratet

Høringsinstansene pekte på risiko knyttet til støy, støv, brannfare, trafikk og påvirkning på nærliggende naturreservater og Sandviksvassdraget. Tillatelsen som ble gitt 26. november 2021 inneholdt krav og vilkår som skulle ivareta dette.

Tillatelsen til Franzefoss gjelder mottak, sortering og mellomlagring av ordinært avfall fra næringsvirksomheter, herunder tungmasser, mottak og mellomlagring av EE-avfall fra næringsvirksomheter, mottak, sortering og mellomlagring av farlig avfall fra næringsvirksomheter, kverning av spesifiserte fraksjoner ordinært avfall og farlig avfall fra næringsvirksomheter, samt mottak og sanering av kasserte fritidsbåter. Statsforvalteren har vurdert at anlegget har så høy behandlings- og mellomlagringskapasitet at det omfattes av industriutslippsdirektivet og BAT-konklusjonene for avfallshåndtering.

Hvis hele eller vesentlige deler av tillatelsen ikke er tatt i bruk innen fire år, dvs. innen 26. november 2025, krever tillatelsen at virksomheten skal sende en redegjørelse for virksomhetens omfang slik at forurensningsmyndigheten kan vurdere eventuelle endringer i tillatelsen. Franzefoss har ikke startet opp virksomheten og heller ikke redegjort for dette innen fristen. Vi anser ikke dette som relevant for behandling av klagesaken.

Klagernes argumenter

Aksjon Isi og Franzefoss har klaget på tillatelsen.

Aksjon Isi

I klagen skriver Aksjon Isi at de mener at tillatelsen til anlegget bør oppheves og at saken bør behandles på nytt. De skriver at arealene i stedet bør brukes til utfartsparkering og kommunal virksomhet, og at det ikke bør gis tillatelser til slike anlegg rett ved to naturreservater.

Dersom tillatelse likevel gis, ber de om at det stilles krav om sanntidsmålinger av støy, støv og forurensning til elva. De skriver at støyende og støvete aktiviteter ikke er tilstrekkelig skjermet for naboene, og at anlegget ikke er dimensjonert for å kunne lagre eller prosessere så store mengder som det tillates innendørs. De hevder at dette vil føre til økt utendørs lagring og dermed økt risiko for spredning av støv og lukt. Summen av belastninger fra støy, støv og trafikk er etter deres syn ikke tilstrekkelig utredet.

Statsforvalteren la til grunn en avstand på 400 meter til nærmest bebodde helårsbolig, mens faktisk avstand er mellom 140 og 186 meter. Foreningen mener dette er en vesentlig saksbehandlingsfeil som har påvirket vurderingen av støy og støv, og som derfor gjør vedtaket ugyldig. De fremholder at kortere avstand innebærer større risiko for ulemper og at naboenes situasjon ikke er tilstrekkelig vurdert.

Foreningen peker på brannfare som en alvorlig risiko ved anlegget. Kombinert med store avfallsmengder og nærheten til naturreservater og skog vurderes brannrisikoen som kritisk. Foreningen mener at Statsforvalteren ikke har stilt strenge nok vilkår knyttet til dette.

Franzefoss Gjenvinning AS

Franzefoss skriver at utslipp av overvann ikke er omfattet av BAT-konklusjonene for avfallsbehandling, og at det er feil av Statsforvalteren å stille krav til utslipp som er basert på kravene til direkteutslipp i BAT-konklusjonen. De viser også til at fortynningsfaktoren i resipienten er stor, og at det vil koste

mellom 6 og 10 mill. kr å etablere renseteknologi som tilfredsstiller utslippskravene. De mener miljøgevinsten vil være minimal og ikke stå i forhold til kostnadene, og de skriver at Statsforvalteren ikke har gjort en tilstrekkelig vurdering av kost–nytte slik forurensningsloven krever. De ber derfor om at grenseverdiene for tungmetallene sink, bly og kobber for utslipp til overvann endres.

Franzefoss gjenvinning foreslår følgende endringer av grenseverdiene for utslipp av overvann:
- Kobber (Cu) endres fra 0,025 mg/l til 0,05 mg/l
- Bly (Pb) endres fra 0,025 mg/l til 0,5 mg/l
- Sink (Zn) endres fra 0,1 mg/l til 0,3 mg/l

Statsforvalterens merknader til klagen

Klagepunkter fra Aksjon Isi

Statsforvalteren viser til at kommunen gjennom reguleringer etter plan- og bygningsloven tar stilling til bruk av arealer. Den omsøkte aktiviteten til Franzefoss er i tråd med de kommunale planene for området.

Statsforvalteren erkjenner at avstandsopplysninger i søknaden var feil, men vurderer at avstanden til nærmeste nabo ikke har hatt betydning for vedtaket. Støykravene som er stilt gjelder «nærmeste fasade», og skal overholdes uavhengig av hvor langt unna boligen ligger. Dersom støygrensene i tillatelsen overskrides, plikter Franzefoss å gjennomføre tiltak som sikrer at grenseverdiene overholdes.

Når det gjelder støy og støv vurderer Statsforvalteren at vilkårene som er stilt er i tråd med BAT-konklusjonene og gir tilstrekkelig beskyttelse. Krav til grenseverdier for punktutslipp av støv er i tråd med de strengeste i BAT-AEL-intervallet. Kravene til diffuse utslipp av støv er stilt slik at de skal være uavhengig av avstand til naboene.

Statsforvalteren vurderer videre at brannfaren er ivaretatt gjennom strenge krav til rutiner og beredskap, og viser til at vurderinger av brannfare og oppfølging av krav til brannforebyggende tiltak skal gjøres av det kommunale brannvesenet.

Statsforvalteren har vurdert klagene fra Aksjon Isi og ser ikke grunn til å endre vedtaket.

Klagepunkter fra Franzefoss gjenvinning

Statsforvalteren er enig med klager i at BAT 20 ikke gjelder for utslipp av overvann fra anlegget, men de har sett hen til BAT-AEL for direkteutslipp fra avfallsanlegg ved fastsettelsen av grenseverdier for utslipp av overvann fordi de har vurdert at virksomheten bør kunne overholde disse kravene.

Kravene til rensing av overvann var satt for å unngå forringelse av tilstanden i Isielva. Statsforvalteren har nå gjort en ny vurdering av kravene, basert på opplysninger i klagen og data i VannNett. Isielva er nå i god økologisk tilstand. Nivåene for sink er klassifisert som «god». Også støtteparameterne bly, kobber og krom er klassifisert som «god», basert på prøver tatt i vann og bunnfauna. Statsforvalteren vurderer at det etter dagens klassifisering av Isielva ikke er grunn til å stille ekstra strenge krav til utslipp. De anbefaler at kravene til rensing av kobber, bly og sink endres i tråd med klagen fra Franzefoss Gjenvinning.

Endring av tillatelsen

Statsforvalteren skriver også at dersom Miljødirektoratet endrer vedtaket, kan det være hensiktsmessig å oppdatere tillatelsen slik at kravene som nå følger av forurensningsforskriften kapittel 36a tas ut av tillatelsen.

Lovgrunnlaget

Miljødirektoratet er klageinstans i saken, og kan derfor prøve alle sider av den. Vi kan også ta hensyn til nye omstendigheter og forhold som ikke er tatt opp i klagen.

Når forurensningsmyndigheten avgjør om tillatelse skal gis og fastsetter vilkår, skal det legges vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenholdt med fordeler og ulemper som tiltaket ellers vil medføre, jf. forurensningsloven § 11. Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved avgjørelsen. Forurensningsmyndigheten skal også vurdere om kravene i vannforskriften er til hinder for at det kan gis tillatelse.

Miljødirektoratets vurderinger

Vurdering av klagerett

Etter forvaltningsloven § 28 første ledd kan enkeltvedtak påklages av part eller annen med rettslig klageinteresse. Franzefoss Gjenvinning er part i saken og har klagerett.
Aksjon Isi er ikke part i saken, og det er begrenset med offentlig tilgjengelig informasjon om foreningen som kan avgjøre om foreningen har rettslig klageinteresse. Klagen fra Aksjon Isi er sendt inn av Karl Magnus Ramberg-Mohn, som har adresse Isiveien 245. Det er noen hundre meter nord for industriområdet, og Miljødirektoratet vurderer at Ramberg-Mohn uansett ville hatt rettslig klageinteresse som privatperson i denne saken. Siden innsender av klagen uansett ville hatt rettslig klageinteresse som privatperson, vurderer Miljødirektoratet på samme måte som Statsforvalteren at Aksjon Isi har rettslig klageinteresse i saken.

Vilkårene for å ta klagen til behandling er oppfylt, da klagerne har klagerett og klagen er fremmet rettidig, jf. forvaltningsloven §§ 28 første ledd og 29 første ledd.

Vurdering av konsekvenser for naturmiljøet

Ved vurdering av om tillatelse til tiltaket skal gis, skal prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 legges til grunn som retningslinjer, og det skal komme fram av avgjørelsen hvordan prinsippene er vurdert, jf. naturmangfoldloven § 8.

Innenfor tiltakets influensområde er det registrert flere utvalgte naturtyper, som store eiketrær, også en hul eik. Heipiplerke og vandrefalk, som er rødlistede arter, er observert i området, men begge er kategorisert som LC (livskraftig). Statsforvalterens vurdering er at fuglearter som er observert i området ikke vil påvirkes i nevneverdig grad av anlegget, da fuglene ikke oppholder seg i området over lengre tid. Naturtypene naturbeitemark og beiteskog er registrert, og det er også gjort noen observasjoner av den sårbare arten pelsblæremose. Statsforvalteren skriver at det viktigste bidraget for å bevare de sårbare artene, er å ta vare på løvtrær, særlig edelløvtrær som ask, alm, spisslønn og hassel. Statsforvalteren legger til grunn at bevaring av pelsblæremose nær adkomstveien ikke er avgjørende for moseartens overlevelse i området. Mer overordnet er det satt krav i tillatelsen til at virksomheten skal utarbeide driftsrutiner som sikrer at nærmiljøulempene som følge av virksomheten reduseres til et minimum.

Franzefoss sitt anlegg fører til utslipp av overvann til overvannsnett med påfølgende utslipp i Isielva, der det er registrert både laks og sjøørret. Isielva har flere registrerte gyteområder, og i tillegg settes det årlig ut yngel av laks og sjøørret. Dette gjør vassdraget til et viktig oppvekstområde for fisk og andre vannlevende organismer. Isielva renner ut i Sandvikselva, som er den viktigste av syv prioriterte laks- og sjøørretvassdrag i Indre Oslofjord. Miljødirektoratet anser at kravene i tillatelsen er stilt slik at tilførslene av overvann minimeres mest mulig, slik at overvann ikke skal påvirke det biologiske mangfoldet eller økologien i Isielva i nevneverdig grad.

Statsforvalteren vurderer i tillatelsen at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til at kravet i naturmangfoldloven § 8 om at beslutningene skal hvile på et best mulig kunnskapsgrunnlag, er oppfylt. De har derfor vektlagt hensynet til føre-var prinsippet i § 9 i naturmangfoldloven i mindre grad. Statsforvalteren har også gjort en vurdering ut fra den samlete belastningen som økosystemet vil bli utsatt for etter naturmangfoldloven § 10. Statsforvalteren anser at de vilkår som stilles i tillatelsen vil sikre at naturmangfoldet ikke vil forringes i nevneverdig grad.

Miljødirektoratet slutter seg til Statsforvalterens vurdering om at hensynet til naturmangfold er godt nok ivaretatt gjennom vilkår i tillatelsen. Vi gjør derfor ikke en mer inngående vurdering av de enkelte prinsippene i §§ 8-12.

Forurensningsmyndigheten skal også vurdere om kravene i vannforskriften er til hinder for at det kan gis tillatelse. Det følger av vannforskriften § 4 at tilstanden i overflatevann skal beskyttes mot forringelse, og at den også skal forbedres og gjenopprettes med mål om å oppnå god økologisk og kjemisk tilstand.

Nærmeste vannforekomst til tiltaket er «Tilførselsbekker til Isielva» (Vann-Nett ID 008-158-R (ID 008-111-R i tillatelsen)). Vannforekomsten har dårlig økologisk og kjemisk tilstand. Franzefoss Gjenvinning skal ikke slippe ut overvann til tilførselbekken, men direkte til Isielva (Vann-Nett ID 008-96-R). Etter at tillatelsen ble gitt i 2021, har miljøtilstanden i Isielva gått fra moderat til god økologisk tilstand, men den kjemiske tilstanden har gått fra god til dårlig i samme periode. Isielva er i stor grad påvirket av punktutslipp fra de nedlagte deponiene Isi I og Isi II, samt diffus avrenning fra byer/tettsteder. Den kjemiske tilstanden vurderes som dårlig, grunnet konsentrasjonene av PFOS, Benzo(k)fluoranten og Benzo(a)pyrene (PAH-er).

Nivåene for sink, bly, kobber og krom i Isielva er klassifisert som «god», basert på prøver tatt i vann og bunnfauna. Miljødirektoratet anser det derfor ikke som nødvendig å stille strengere krav til utslipp av bly, kobber og sink enn BAT-AEL.

På bakgrunn av resipientenes størrelse og miljøtilstand, og med fastsatte vilkår og grenseverdier i tillatelsen, anser Miljødirektoratet at det ikke vil foreligge en vesentlig risiko for forringelse av miljøtilstanden i Isielva. Det er etter vår vurdering ikke grunn til å tro at tiltaket vil medføre risiko for en forringelse av tilstanden i vannforekomsten eller at miljømålet ikke nås, jf. vannforskriften § 4.

Vurdering av klagepunkter fra Aksjon Isi

Reguleringsbestemmelser for området

Klager mener at tillatelsen til Franzefoss Gjenvinning skal oppheves, og at området bør brukes til utfartsparkering og kommunal virksomhet. Etter reguleringsbestemmelsene skal området «nyttes til

kommunalteknisk virksomhet. Innenfor området tillates bygg og anlegg tilknyttet avfallshåndtering, gjenvinning samt etablering av anlegg for deponigass.» Bærum kommune har ikke gitt høringsinnspill på at de ønsker annen bruk av arealet. Tillatelsen er i tråd med kommunale planer, og klagen tas ikke til følge.

Sanntidsmålinger
Aksjon Isis krav om at det må stilles krav til sanntidsmålinger av støy, støv og forurensning til elva, er etter Statsforvalterens vurdering uhensiktsmessig krevende, og bør bare stilles unntaksvis, da det er svært kostbart og ressurskrevende for en virksomhet å følge opp. Miljødirektoratet er enig med Statsforvalterens vurderinger. Krav om sanntidsmålinger må stå i forhold til miljørisikoen og behovet for å kunne avdekke overskridelser raskt, noe vi verken ser som nødvendig eller hensiktsmessig for dette anlegget. Klagen tas ikke til følge.

Støy
Aksjon Isi er bekymret for at veggene i hallene ikke skjermer tilstrekkelig mot støy. Støykravene i tillatelsen gjelder "ved nærmeste fasade", uavhengig av hvor langt unna boligen ligger, eller hvordan bygningene er utformet. Statsforvalteren har også stilt krav til utarbeidelse av støysonekart og en kartlegging av hvilke områder som har støynivåer over og under støygrensene i tillatelsen. Dersom kartleggingen viser at støygrensene i tillatelsen overskrides, plikter Franzefoss Gjenvinning å gjennomføre tiltak som sikrer at støy fra virksomheten overholder grenseverdiene som er satt. Resultatet av støykartleggingen kan også gi grunnlag for skjerping av kravene i tillatelsen, jf. forurensningsloven § 18. Miljødirektoratet anser kravene i tillatelsen til støy som tilstrekkelige, og tar ikke klagen til følge.

Støv
I tillatelsen er det stilt krav til grenseverdier for punktutslipp av støv ved kverning av avfall, i tråd med BAT-konklusjonene for avfallshåndtering. For å overholde kravene planlegger også Franzefoss Gjenvinning å etablere anlegget med avsug og filtrering av støv. Kravene til punktutslipp av støv skal oppfylles ved kilden/utslippspunktet, og avstand til naboer vil derfor ha liten betydning. For diffuse utslipp av støv er det stilt krav om at disse ikke skal være av betydning for naboene, og dette vil gjelde uavhengig av avstand. Statsforvalteren har også stilt krav om gjennomføring av effektive tiltak for å unngå spredning av støv til omgivelsene. Eventuelle klager på støv skal loggføres og følges opp. I tillatelsen er det stilt krav til utredning av utslipp til luft i løpet av de første 6 månedene etter oppstart. Dette kan gi grunnlag for endring av kravene i tillatelsen, jf. forurensningsloven § 18.

I tillegg til de kravene som er stilt i tillatelsen, skal aktiviteten foregå innendørs, og det skal brukes en saktegående kvern, noe som vil redusere støv- og støy-utfordringene, sammenlignet med anlegg med utendørs virksomhet. Miljødirektoratet anser kravene som er satt til støy som tilfredsstillende, og klagen tas ikke til følge.

Mengdebegrensning og mottak av farlig avfall
Aksjon Isi klaget på at det er gitt tillatelse til håndtering av farlig avfall og de mente at mengden avfall som er tillatt lagret og behandlet er for høy. Tillatelsen stiller krav til at farlig avfall ikke skal blandes med annet avfall, og skal håndteres i hht. avfallsforskriften. Franzefoss opplyser i tillegg at farlig avfall ikke skal være i direkte kontakt med annet avfall som skal kvernes, og at personellet på anlegget har kompetanse til å håndtere farlig avfall. Statsforvalteren har vurdert at mengdene og fraksjonen avfall som tillates håndtert er forsvarlig ut fra de kravene som er satt. De satte også en strengere ramme for mengden ordinært avfall enn det som var omsøkt. Miljødirektoratet vurderer at kravene til mengden

avfall som kan lagres og behandles, samt kravene til mottak av farlig avfall, er tilstrekkelig, og tar ikke klagen til følge.

Brannsikkerhet
Aksjon Isi er svært bekymret for brannfaren ved slike anlegg, særlig med tanke på beliggenheten nært skogen og Isi naturreservat. Oppfølging av krav til brannforebyggende tiltak skal først og fremst gjøres av det kommunale brannvesenet. I tillatelsen har Statsforvalteren stilt krav til mottakskontroll og lagring for å forebygge brannfare, og de har også stilt mer omfattende krav til rutiner og sikring mot brann enn det som er vanlig i tillatelser til tilsvarende anlegg. De har også stilt krav om at virksomheten må kontakte lokalt brannvesen for en gjennomgang og risikovurdering med hensyn på brannfare. Miljødirektoratet anser tiltakene som tilstrekkelige, og klagen tas ikke til følge.

Vurdering av klagepunkter fra Franzefoss gjenvinning

Franzefoss Gjenvinning klaget på at grenseverdiene for utslipp av kobber, bly og sink av overvann var for strenge, og foreslo nye grenseverdier. Statsforvalteren bekrefter at de så hen til BAT-AEL for direkteutslipp fra avfallsanlegg ved fastsettelsen av grenseverdiene, selv om disse ikke regulerer utslipp av overvann. Av hensyn til at Sandviksvassdraget er ørret- og lakseførende satte Statsforvalteren opprinnelig relativt strenge grenseverdier for sink, bly og kobber i tillatelsen.

Etter at tillatelsen ble gitt i 2021 har Statsforvalteren endret praksis, slik at de i større grad gjør konkrete vurderinger av behovet for rensing dersom de stiller krav ut over lempeligste nivå for slike utslipp, først og fremst basert på forholdene i resipienten. I denne saken vurderer Statsforvalteren nå at det vil være tilstrekkelig å rense innenfor intervallet i BAT-AEL, slik klager foreslår.

Statsforvalteren har gjort en ny vurdering av kravene, basert på opplysninger i klagen og data i VannNett, og har vurdert at det etter dagens klassifisering av Isielva ikke er grunn til å stille strengere krav enn BAT-AEL til utslipp av bly, kobber og sink. De skriver at rensingen av utslippene av overvann med grenseverdiene klager foreslår, vil være tilstrekkelig for å unngå fare for forringelse av økologisk tilstand i vannforekomsten.

Franzefoss Gjenvinning viser til at estimerte mengder overvann fra anlegget som vil slippes ut i Isielva bare vil utgjøre 0,009 % av den totale vannmengden når det renner ut i Sandvikselva. I vedtaket har Statsforvalteren lagt til grunn vannmengdene ut fra anlegget, men betydningen av fortynningen som skjer videre ned i vassdraget ble ikke vurdert. Statsforvalteren skriver at de ikke tok tilstrekkelig hensyn til dette ved fastsettelsen av grenseverdiene.

Opplysninger om kostnader ved rensing ble først presentert i klagen, der Franzefoss Gjenvinning estimerte kostnader ved investering i renseløsninger for grenseverdiene sammenlignet med kravene i vedtaket. På bakgrunn av disse opplysningene, sammenholdt med ny vurdering av miljønytten av kravene, vurderte Statsforvalteren at en økt kostnad på 2-4 millioner kroner for å oppfylle krav ut over BAT-AEL ikke står i forhold nytten man oppnår med dette.

Miljødirektoratet slutter seg til Statsforvalteren vurdering og endrer grenseverdiene for utslipp av kobber, bly og sink i overvann:

- Kobber (Cu) endres fra 0,025 mg/l til 0,05 mg/l
- Bly (Pb) endres fra 0,025 mg/l til 0,5 mg/l
- Sink (Zn) endres fra 0,1 mg/l til 0,3 mg/l

Miljø-
direktoratet

Oppdatering av tillatelsen i forbindelse med redegjørelse for virksomhetens omfang
Statsforvalteren skriver at det kan være hensiktsmessig å oppdatere tillatelsen slik at kravene som nå følger av forurensningsforskriften kapittel 36a tas ut av tillatelsen. Siden tillatelsen ikke er tatt i bruk innen fire år, skal virksomheten i tråd med tillatelsen sende en redegjørelse for virksomhetens omfang slik at statsforvalteren kan vurdere eventuelle endringer i tillatelsen. Miljødirektoratet anser det som hensiktsmessig at Statsforvalteren oppdaterer tillatelsen i tråd med forurensningsforskriften kapittel 36a i forbindelse med eventuell revisjon.

Saksomkostninger

Da dette klagevedtaket endrer statsforvalterens vedtak til gunst for en part, har Franzefoss Gjenvinning AS rett til dekning av vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket etter forvaltningsloven § 36. Retten til dekning av saksomkostninger gjelder ikke dersom endringen skyldes partens eget forhold eller forhold utenfor partens og forvaltningens kontroll, eller andre særlige forhold taler mot det.

Et krav om dekning av sakskostnader må fremsette senest 3 uker etter at denne underretningen om vedtak i klagesak er mottatt. Krav om saksomkostninger skal sendes til Miljødirektoratet.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Anne-Marie Vikla
Avdelingsdirektør

Elisavet Veliou
seksjonssjef

Kopi til:
STATSFORVALTEREN I ØSTFOLD, BUSKERUD, OSLO OG AKERSHUS Postboks 325 1502 MOSS

Statsforvalteren
i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus

Tillatelse etter forurensningsloven til drift av avfallsanlegg for Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi på Isi Miljøpark

Tillatelsen er gitt i medhold av lov om vern mot forurensninger og om avfall av 13. mars 1981 nr. 6, § 11 og 29. Tillatelsen er gitt på grunnlag av opplysninger fremkommet i søknad og under saksbehandlingen. Vilkårene framgår på side 6 til og med side 26.

Hvis virksomheten ønsker å foreta endringer i driftsforhold som kan ha betydning for forurensningen fra virksomheten og som ikke er i samsvar med det som ble lagt til grunn da tillatelsen ble gitt eller sist endret, må virksomheten i god tid på forhånd søke om endring av tillatelsen.

Dersom hele eller vesentlige deler av tillatelsen ikke er tatt i bruk innen 4 år etter at tillatelsen er trådt i kraft, skal virksomheten sende en redegjørelse for virksomhetens omfang slik at forurensningsmyndigheten kan vurdere eventuelle endringer i tillatelsen.

Informasjon fra enhetsregisteret om den ansvarlige og underenheten:

Navn på juridisk enhet: Franzefoss Gjenvinning AS
Organisasjonsnummer til juridisk enhet: 975 265 412
Navn på underenhet: FRANZEFOSS GJENVINNING AS AVD ISI
Organisasjonsnummer til underenhet: 921 806 779
Postadresse til underenhet: Postboks 53, 1309 RUD

Informasjon om virksomheten fra forurensningsmyndighetens database:

Anleggsnavn: Franzefoss Gjenvinning avd. Isi	
Anleggsnr. og anleggsaktivitet:	3201.0348.01 – avfall - mottak, mellomlagring sortering
Kommune: Bærum	**Fylke:** Akershus
Lokalisering (UTM): sone 33, øst: 245245 nord: 6653471	
Lokalisering, adresse og gbnr: Isiveien 60 og 80, 1340 SKUI, gbnr. 71/42 og 71/1	
Hovedkategori IED*: Avfallshåndtering	
IED-kode: 5.5 og 5.3 b) ii	

* IED (industriutslippsdirektivet) er gjennomført i norsk rett ved forurensningsforskriften av 1. juni 2004 nr. 931, kap. 36.

Tillatelsesnummer: 2021.1044.T		
Tillatelse første gang gitt: 26.11.2021	**Tillatelse sist revidert i medhold av fl § 18 tredje ledd:** -	**Tillatelse sist endret:** 11.08.2026
Kari Skogen seksjonssjef	Tengel Hvidsten rådgiver	

Endringslogg

Endrings-nummer	Endringer dato	saksbeh. og saksnr.	Beskrivelse av endring
00.	26.11.2021	MAKTR, 2019/1547-52	Tillatelsen ble gitt - etablering av anlegget
01.	11.08.2026	2019/51921	Tillatelse endret etter Miljødirektoratets vedtak i klagesak. Tabell 4 under punkt 4.1.1.3 endres som følgende: • Kobber (Cu) fra 0,025 mg/l til 0,05 mg/l • Bly (Pb) fra 0,025 mg/l til 0,05 mg/l • Sink (Zn) fra 0,1 mg/ til 0,3 mg/l Oppdatert anleggsnr. og kontaktinformasjon til forurensningsmyndigheten.

Innhold

1 Tillatelsens ramme 6
1.1. Tillatelsen omfatter 6
1.1.1. Avfallstyper og avfallsmengder 6
1.1.2. Lagringstid og lagringssted for de ulike avfallsfraksjonene 7
1.1.3. Kverning av avfall 8
1.2. Driftstider 8
1.3. Utforming av anlegget 9
2. Generelle vilkår 9
2.1. Utslippsbegrensninger 9
2.2. Plikt til å overholde grenseverdier 9
2.3. Plikt til å redusere forurensning så langt som mulig 9
2.4. Utskifting av utstyr og endring av utslippspunkt 10
2.5. Plikt til forebyggende vedlikehold 10
2.6. Tiltaksplikt ved økt forurensningsfare 10
2.7. Internkontroll 10
2.8. Finansiell sikkerhet 11
3. Avfallshåndtering 11
3.1. Generelle krav 11
3.2. Mottakskontroll 11
3.3. Særskilte krav til håndtering av enkelte avfallsfraksjoner 12
3.3.1. Håndtering av EE-avfall 12
3.3.2. Kverning av ordinært og farlig avfall 12
3.3.3. Håndtering av farlig avfall 12
3.3.3.1. Generelle krav til håndtering av farlig avfall 12
3.3.3.2. Mottak av farlig avfall 13
3.3.4. Håndtering av kasserte fritidsbåter 13
3.3.4.1. Veiledning og signering av skjema 13
3.3.4.2. Mottakskontroll 13
3.3.4.3. Lagring 13
3.3.4.4. Miljøsanering og demontering 13
3.4. Egenprodusert avfall 13
4. Utslipp til vann 14
4.1. Utslippsbegrensninger 14

4.1.1. Utslipp fra punktkilder....14
4.1.1.1. Utslipp av vaskevann fra vaskehall....14
4.1.1.2. Utslipp fra sorteringshaller....15
4.1.1.3. Utslipp av overvann....15
4.1.2. Diffuse utslipp....16
4.2. Utslippspunkt....16
4.2.1. Utslippspunkt for vaskevann....16
4.2.2. Utslippspunkt for overvann....16
4.3. Sanitæravløpsvann....16
5. Utslipp til luft....16
5.1. Utslipp fra punktkilder....16
5.2. Diffuse utslipp....17
5.2.1. Støv....17
5.2.2. Lukt....17
6. Støy....17
7. Nærmiljøtiltak....18
7.1. Forsøpling....18
7.2. Fugl og skadedyr....18
7.3. Fremmede arter....18
7.4. Oppfølging av nærmiljøulemper....18
8. Grunnforurensning og forurensede sedimenter....18
9. Kjemikalier....19
10. Energi....19
10.1. Energiledelse....19
11. Utslippskontroll og rapportering til forurensningsmyndigheten....20
11.1. Kartlegging av utslipp....20
11.2. Utslippskontroll....20
11.3. Kvalitetssikring av målingene....20
11.4. Program for utslippskontroll....21
11.5. Rapportering til forurensningsmyndigheten....21
12. Miljøovervåking....22
12.1. Overvåking av resipienter....22
12.2. Overvåking etter vannforskriften....22
12.3. Overvåking av grunn og grunnvann....23

13. Forebyggende og beredskapsmessige tiltak mot akutt forurensning 23
13.1. Miljørisikoanalyse 23
13.2. Forebyggende tiltak 24
13.3. Beredskap 24
13.4. Varsling av akutt forurensning 24
13.5. Brann 24
14. Undersøkelser og utredninger 24
14.1. Utarbeidelse av støysonekart 24
14.2. Utarbeidelse av program for utslippskontroll 25
14.3. Tilstandsrapport om mulig forurensning av grunn og grunnvann 25
14.4. Utredning av utslipp til luft 25
15. Eierskifte, omdanning m.v. 25
16. Nedleggelse 25
17. Tilsyn 26

1 Tillatelsens ramme

1.1. Tillatelsen omfatter

Tillatelsen gjelder forurensning fra avfallshåndtering ved Franzefoss Gjenvinning AS sitt avfallsanlegg i Isiveien 60 og 80 (gbnr. 71/42 og 71/1) i Bærum kommune.

Tillatelsen omfatter forurensning fra følgende aktiviteter:

- Mottak, sortering og mellomlagring av ordinært avfall fra næringsvirksomheter, inkludert /herunder tungmasser (stein, grus, jord, betong, tegl og asfalt)
- Mottak og mellomlagring av EE-avfall fra næringsvirksomheter
- Mottak, sortering og mellomlagring av farlig avfall fra næringsvirksomheter
- Kverning av ordinært avfall fra næringsvirksomheter iht. avfallsfraksjoner spesifisert i punkt 1.1.3
- Kverning av farlig avfall fra næringsvirksomheter iht. avfallsfraksjoner spesifisert i punkt 1.1.3
- Mottak og sanering av kasserte fritidsbåter

1.1.1. Avfallstyper og avfallsmengder

Tabell 1: Avfallstyper og avfallsfraksjoner som tillates mottatt ved anlegget, samt hvor mye som tillates mellomlagret maksimalt på samme tid av hver fraksjon.

Avfallstype	**Avfallstoffnr.**	**Mottatt årlig mengde (*tonn*)**	**Maksimal mengde mellomlagret til enhver tid (*tonn*)**
Ordinært avfall hvorav: - Rent trevirke - Behandlet trevirke	 *1141* *1142*	**73 000 (totalt)** 11 250 30 000	**4 300 (totalt)** 1 500 (som flis) 2 300 (som flis)
EE-avfall	*1599*	**45**	**15**
Farlig avfall		**6 590 (totalt)**	**445 (totalt)**
- Kreosotimpregnert trevirke (avfallsstoffnr. *7154*)	*7154*	5 060 (samlet *7154* og *7098*)	320 – både kvernet og som plank (samlet *7154* og *7098*)
- CCA-impregnert trevirke (avfallsstoffnr. 7098)	*7098*		
- Avfall med bromerte flammehemmere	*7155*	100	100 både kvernet og ikke-kvernet (samlet for *7155, 7156, 7158)*
- Avfall med ftalater	7156	500	
- Klorparafinholdige isolerglassruter	7158	800	

Avfallstype	**Avfallstoffnr.**	**Mottatt årlig mengde (*tonn)***	**Maksimal mengde mellomlagret til enhver tid (*tonn*)**
- Kassert isolasjon med miljøskadelige blåsemidler – kun XPS	7157	80	5
- PAH tjærepapp	7152	50	20
Kasserte fritidsbåter[1]	*2411* (usanerte) *1499* (sanerte)	**100**	**60**

Tillatelsen omfatter ikke mottak av følgende typer avfall:

- Annet farlig avfall enn angitt i tabell 1
- Avløpsslam
- Radioaktivt avfall
- Eksplosivt avfall
- Smittefarlig avfall
- Våtorganisk avfall
- Forurensede jord- og steinmasser

1.1.2. Lagringstid og lagringssted for de ulike avfallsfraksjonene

Tabell 2: Oversikt over maksimal lagringstid og krav til lagringssted for de ulike avfallsfraksjonene

Avfallstype	**Avfallsfraksjoner**	**Maksimal lagringstid**	**Lagringssted**
Ordinært avfall	Blandet usortert avfall	3 virkedager	Klimavern[2] og fast[3] dekke
	Sortert avfall	12 måneder	Fast dekke, evt. uten klimavern etter risikovurdering
	Trevirke, rent og overflatebehandlet, ufliset	12 måneder	Fast dekke og innendørs/klimavern
	Overflatebehandlet trevirke, fliset	3 måneder	Fast dekke og innendørs/klimavern

[1] Fritidsbåter er et fartøy til sports- og fritidsbruk med skroglengde inntil 15 meter (49,21 fot), uavhengig av totalvekt, og som brukes utenfor næringsvirksomhet.
[2] Med klimavern menes anordninger som beskytter mot nedbør og vind
[3] Med fast dekke menes asfalt eller tilsvarende, ikke grus.

Avfallstype	Avfallsfraksjoner	Maksimal lagringstid	Lagringssted
	Rent trevirke, fliset	3 måneder	Fast dekke og innendørs/klimavern*
EE-avfall		6 måneder	Fast dekke og klimavern
Farlig avfall *(herunder impregnert trevirke, fliset og ufliset)*	iht. tabell 1 – sorterte fraksjoner	12 måneder 3 måneder for fliset impregnert trevirke	Tett[4] dekke og innendørs/klimavern
Kasserte fritidsbåter	Usanerte kasserte fritidsbåter	3 uker	Fast dekke
	Sanerte kasserte fritidsbåter	6 måneder	Fast dekke
	Usanerte båter som er særlig skadet eller som av andre årsaker utgjør en forurensningsfare[5]	Lagres så kort som mulig	Tett dekke og innendørs/klimavern

* Fliset rent trevirke kan unntaksvis lagres utendørs på fast dekke dersom en risikovurdering viser at dette ikke medfører uakteptabel forurensing.

1.1.3. Kverning av avfall

Det tillates kverning av følgende avfallsfraksjoner:

- Rent trevirke (avfallstoffnr. *1141*)
- Behandlet trevirke (avfallstoffnr. *1142*)
- Kreosotimpregnert trevirke (avfallsstoffnr. *7154*)
- CCA-impregnert trevirke (avfallsstoffnr. *7098*)
- Avfall med bromerte flammehemmere (avfallsstoffnr. *7155*)
- Avfall med ftalater (avfallsstoffnr. *7156*)
- PAH-tjærepapp (avfallstoffnr. *7152*)

1.2. Driftstider

Drift av anlegget tillates mellom kl 07-19 mandag til fredag, samt kl 08-16 på lørdager. Transport av avfall til og fra anlegget skal kun foregå i anleggets åpningstid. Det er ikke tillat drift på høytidsdager og bevegelige helligdager.

Ikke-støyende vedlikeholdsarbeid er tillatt utenom driftstid.

[4] Med tett dekke menes for eksempel tett ugjennomtrengelig betong eller tilsvarende
[5] Særlig skadede båtvrak som utgjør en forurensningsfare skal uten opphold bringes for lagring innendørs på fast ugjennomtrengelig dekke (tett dekke)

1.3. Utforming av anlegget

Virksomheten skal ha et oversiktskart som viser hvor ulike avfallsfraksjoner blir mellomlagret.

Oppdaterte tegninger som viser ledningsnett, kummer, renseinnretninger, utslippspunkter, prøvetakingspunkter og lignende, skal til enhver tid være tilgjengelig på anlegget.

Arealer som anvendes til virksomhet etter denne tillatelsen skal være inngjerdet eller på annen måte adgangsbegrenset slik at uvedkommende ikke kan komme inn på området utenom åpningstidene eller når ingen ansatte er til stede.

Anlegget skal være skjermet for skjemmende innsyn fra boliger og offentlig vei.

Alle bygninger, gjerder og lignende skal utformes etter gjeldende lovverk og reguleringsbestemmelser, og eventuelt andre planbestemmelser.

2. Generelle vilkår

2.1. Utslippsbegrensninger

De utslippskomponenter fra virksomheten som er antatt å ha størst miljømessig betydning, er uttrykkelig regulert gjennom spesifikke vilkår i denne tillatelsens punkt 3 til 14. Utslipp som ikke er uttrykkelig regulert på denne måten, er også omfattet av tillatelsen så langt opplysninger om slike utslipp er fremkommet i forbindelse med saksbehandlingen eller må anses å ha vært kjent på annen måte da vedtaket ble truffet. Dette gjelder likevel ikke utslipp av prioriterte miljøgifter oppført i vedlegg 1. Utslipp av slike komponenter er bare omfattet av tillatelsen dersom dette framgår gjennom uttrykkelig regulering i vilkårenes punkt 3 til 14, eller utslippene er så små at de må anses å være uten miljømessig betydning, eller annet er bestemt i tillatelsen.

2.2. Plikt til å overholde grenseverdier

Alle grenseverdier skal overholdes innenfor de fastsatte midlingstider. Variasjoner i utslippene innenfor de fastsatte midlingstidene skal ikke avvike fra hva som er vanlig for den aktuelle type virksomhet i en slik grad at det kan føre til økt skade eller ulempe for miljøet.

2.3. Plikt til å redusere forurensning så langt som mulig

All forurensning fra virksomheten, herunder utslipp til luft og vann, samt støy og avfall, er isolert sett uønsket. Selv om utslippene holdes innenfor fastsatte utslippsgrenser, plikter virksomheten å redusere sine utslipp, herunder støy, så langt dette er mulig uten urimelige kostnader. Plikten omfatter også utslipp av komponenter det ikke gjennom vilkår i punkt 3 flg. uttrykkelig er satt grenser for.

For produksjonsprosesser der utslippene er proporsjonale med produksjonsmengde, skal eventuell reduksjon av produksjonsnivået som minimum medføre en tilsvarende reduksjon i utslippene.

2.4. Utskifting av utstyr og endring av utslippspunkt

Ved utskifting av utstyr må det nye utstyret tilfredsstille prinsippet om bruk av beste tilgjengelige teknikker med sikte på å motvirke forurensende utslipp og annen negativ innvirkning på miljøet (BAT-prinsippet), jf. punkt 2.3.

Der det finnes relevante BAT-konklusjoner for virksomheten, skal det nye utstyret være i overenstemmelse med disse, jf. forurensningsforskriften kapittel 36 vedlegg 2.

Dersom det skal foretas utskifting av utstyr der det er mulig å oppnå utslippsreduksjoner av betydning, skal virksomheten gi melding til forurensningsmyndigheten om dette i god tid før det tas beslutning om valg av utstyr.

2.5. Plikt til forebyggende vedlikehold

For å holde de ordinære utslipp på et lavest mulig nivå og for å unngå utilsiktede utslipp skal virksomheten sørge for forebyggende vedlikehold av utstyr som kan ha utslippsmessig betydning. System og rutiner for vedlikehold av slikt utstyr skal kunne dokumenteres.

2.6. Tiltaksplikt ved økt forurensningsfare

Dersom det oppstår fare for økt forurensning, plikter virksomheten så langt det er mulig uten urimelige kostnader å iverksette de tiltak som er nødvendige for å eliminere eller redusere den økte forurensningsfaren, herunder om nødvendig å redusere eller innstille driften.

Virksomheten skal så snart som mulig informere forurensningsmyndigheten om forhold som kan føre til vesentlig økt forurensning eller forurensningsfare.

2.7. Internkontroll

Virksomheten plikter å etablere internkontroll for sin virksomhet i henhold til gjeldende forskrift om dette[6]. Internkontrollen skal blant annet sikre og dokumentere at virksomheten overholder krav i denne tillatelsen, forurensningsloven, produktkontrolloven og relevante forskrifter til disse lovene. Virksomheten plikter å holde internkontrollen oppdatert.

Virksomheten plikter til enhver tid å ha oversikt over alle forhold som kan medføre forurensning og kunne redegjøre for risikoforhold.

Virksomheten skal bidra til å samordne internkontrollen for virksomheter som har aktiviteter innenfor miljøparken innen forhold som kan påvirke ytre miljø, jf. internkontrollforskriften § 6.

---

[6] Forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter (internkontrollforskriften) av 06.12.1996 nr. 1127

2.8. Finansiell sikkerhet

Virksomheten skal ha en godkjent finansiell sikkerhet for kostnader med å ta hånd om alt farlig avfall ved anlegget ved nedleggelse, stans, vesentlig mislighold eller ved betalingsproblemer.

Den finansielle sikkerheten må være på plass innen 6 måneder fra gitt tillatelse.
Uten en godkjent sikkerhetsstillelse kan det ikke mottas farlig avfall ved anlegget, med mindre Statsforvalteren har innvilget en midlertidig utsettelse av kravet.

Virksomheten skal minimum hvert femte år, eller oftere om Statsforvalteren krever det, vurdere om sikkerhetsstillelsen er tilstrekkelig til å dekke kostnadene med å ta hånd om alt farlig avfall ved bedriftens anlegg ved nedleggelse, stans eller ved betalingsproblemer. Når vurderingen er foretatt, skal den rapporteres til Statsforvalteren i forbindelse med virksomhetens egenrapportering/årsrapportering.

Dersom det driftsansvarlige selskapet overdras, fisjonerer/fusjonerer, får nye eiere med bestemmende innflytelse, på annen måte omdannes eller overfører den forurensende virksomheten til nytt ansvarlig selskap, skal dette meddeles Statsforvalteren. Nytt driftsansvarlig selskap kan ikke drive i henhold til tillatelsen før Statsforvalteren har mottatt og godkjent ny tilfredsstillende finansiell sikkerhet fra det nye driftsansvarlige selskapet. Tidligere driftsansvarlig selskap er ansvarlig etter tillatelsen frem til nytt driftsansvarlig selskap har etablert finansiell sikkerhet, og denne er godkjent av Statsforvalteren.

Statsforvalteren tar forbehold om å endre kravet til størrelsen på sikkerheten dersom nye opplysninger eller andre forhold tilsier at dette er nødvendig. Statsforvalteren kan også stille krav om ytterligere sikkerhet.

3. Avfallshåndtering

3.1. Generelle krav

Virksomheten plikter å sørge for at all håndtering av avfall, herunder farlig avfall, skjer i overensstemmelse med gjeldende regler for dette fastsatt i eller i medhold av forurensningsloven, herunder avfallsforskriften[7].

All håndtering av avfall skal tilrettelegges for høyest mulig sorteringsgrad, slik at mest mulig av avfallet kan materialgjenvinnes og eventuelt energigjenvinnes, jf. avfallspyramiden.

3.2. Mottakskontroll

Alt avfall som mottas og håndteres ved anlegget skal vektregistreres. Virksomheten plikter å ha et system for registrering og kvalitetssikring av alt avfall som mottas. Registrering av avfallsmengder

[7] Forskrift om gjenvinning og behandling av avfall (avfallsforskriften) av 01.06.2004, nr. 930

skal foregå på en slik måte at kravene til rapportering kan overholdes, jf. punkt 11.5.

Mottakskontrollen skal inkludere visuell kontroll før og under lossing.

Virksomheten skal utarbeide rutiner for mottakskontroll for å hindre at avfall som ikke omfattes av denne tillatelsen kommer inn på anlegget. Dersom det oppdages avfall som ikke tillates mottatt, skal det sorteres ut og mellomlagres på en forsvarlig måte, før det leveres videre til godkjent avfallsanlegg. Har avfallet et utlekkingspotensiale til luft, grunn eller vann, skal lagring av avfallet være så omfattende som nødvendig for å unngå forurensning, og straks videreleveres til godkjent avfallsanlegg. Ovennevnte hendelser skal registreres som avvik, som skal følges opp i virksomhetens internkontroll. Virksomheten kan belaste kunden som leverer feilsortert avfall med et avviksgebyr som dekker kostnadene med å sortere ut og håndtere det feilsorterte avfallet.

3.3. Særskilte krav til håndtering av enkelte avfallsfraksjoner

3.3.1. Håndtering av EE-avfall

EE-avfall tillates kun mottatt og mellomlagret som ren fraksjon, og tillates ikke blandet med annet avfall.

Det skal ikke foretas sanering eller demontering av EE-avfall på anlegget.

Ved lagring av EE-avfall skal det tas hensyn til at det kan oppstå brann ved selvantenning, og gjøres grep for å forebygge dette. Det må etableres tilstrekkelig beredskap basert på mengder EE-avfall som lagres på området til enhver tid.

Avfallet skal være merket slik at det kan identifiseres før transport til godkjent behandlingsanlegg.

3.3.2. Kverning av ordinært og farlig avfall

Kverning av ordinært og farlig avfall skal foregå separat. Samkverning er ikke tillatt.
All kverning skal foregå innendørs med effektivt avsug og filtrering av støv. Kverningen skal foregå på tett dekke, samt slik at støv og materiale fra kverningen kan samles opp.

3.3.3. Håndtering av farlig avfall

3.3.3.1. Generelle krav til håndtering av farlig avfall

Farlig avfall tillates kun mottatt og mellomlagret som ren fraksjon, og tillates ikke blandet med annet avfall. Videre skal farlig avfall håndteres i henhold til avfallsforskriften kapittel 11 «Farlig avfall», herunder også vedlegg 4 «Minimumskrav til anlegg for mottak og mellomlagring av farlig avfall».

I tillegg gjelder følgende:
a. Virksomheten skal ha kart hvor det fremgår hvor forskjellige typer avfall er lagret.

b. Lagret avfall skal være merket slik at det fremgår hva som er lagret.

3.3.3.2. Mottak av farlig avfall

Mottak av farlig avfall fra virksomheter skal være deklarert, jf. avfallsforskriften § 11-13.
All deklarering skal skje elektronisk på www.avfallsdeklarering.no.

Virksomheten skal ha et system for å dokumentere alle nødvendige opplysninger for mottak, lagring, behandling og videreleveringav farlig avfall. Ved prøvetaking av avfallet skal analyserapporter inngå i systemet. Opplysninger om mengde farlig avfall på lager til enhver tid og om behandlet mengde avfall skal dokumenteres. Opplysningene skal være lett tilgjengelig ved inspeksjon. De skal oppbevares i minst 3 år. Opplysningene skal inngå i egenkontrollrapporteringen, jf. punkt 12.5.

3.3.4. Håndtering av kasserte fritidsbåter

3.3.4.1. Veiledning og signering av skjema

Virksomheten skal veilede den som leverer båten i å fylle ut til enhver tid gjeldende skjema som bekrefter at båten er levert til et lovlig mottak, og signere dette.

3.3.4.2. Mottakskontroll

Virksomheten skal føre logg over mottatte båter. For å hindre forurensning skal båter som ankommer anlegget straks kontrolleres for eventuelle lekkasjer eller andre forhold som krever spesiell aktsomhet og håndtering.

Særlige skadede båter som utgjør en forurensningsfare, skal uten opphold bringes for lagring innendørs på fast ugjennomtrengelig dekke.

Etter mottakskontroll skal båtene så snart som mulig bringes videre for fjerning av miljøfarlige væsker, deler og komponenter.

3.3.4.3. Lagring

Virksomheten skal ha rutiner som gjør at båtene har kortest mulig oppholdstid på anlegget. Usanerte båter skal ikke stables oppå hverandre.

3.3.4.4. Miljøsanering og demontering

Miljøsanering, demontering og oppdeling av skrog skal foregå innendørs på fast ugjennomtrengelig dekke. Flytende væsker som oljer ol. skal tappes eller suges ut og overføres til egnede beholdere på en slik måte at søl og spill unngås mest mulig. Ferdig sanerte båter skal merkes tydelig.

3.4. Egenprodusert avfall

Avfall som oppstår i virksomheten, skal søkes gjenbrukt eller – for brennbart avfall – søkes utnyttet til energiproduksjon internt/eksternt. Slik utnyttelse må imidlertid skje i

overensstemmelse med gjeldende regler fastsatt i eller i medhold av forurensningsloven, samt krav fastsatt i denne tillatelsen.

Virksomheten skal ha oversikt over egenprodusert avfall. Dette omfatter blant annet sandfangsmasser og kjemikalierester. Avfall som oppstår i anlegget skal håndteres etter avfallsforskriften og leveres behandlingsanlegg eller deponi med tillatelse til å ta det imot. Ved håndtering av egenprodusert avfall i eget anlegg skal avfallet registreres inn over vekt og tas med i egenrapporteringen til anlegget.

4. Utslipp til vann

4.1. Utslippsbegrensninger

4.1.1. Utslipp fra punktkilder

4.1.1.1. Utslipp av vaskevann fra vaskehall

Virksomhetens utslipp av vaskevann fra vaskehall, skal ledes gjennom en oljeutskiller, til kommunalt spillvannsnett med rensing i VEAS sentralrenseanlegg og utslipp til Oslofjorden.

Tabell 3: Grenseverdier for utslipp av vaskevann fra oljeutskiller til kommunalt spillvannsnett

Kilde	**Komponent**	**Utslippsgrenser** enkeltstående prøve
Oljeutskiller	Olje (C5-C40)	5 mg/l
	Suspendert stoff	50 mg/l
	pH	6-9,5
	Arsen	0,01 mg/l
	Kadmium	0,01 mg/l
	Krom	0,01 mg/l
	Kobber	0,05 mg/l
	Bly	0,05 mg/l
	Nikkel	0,05 mg/l
	Kvikksølv	0,5 µg/l
	Sink	0,1 mg/l
	PAH	målekrav[8]
	PFOA	målekrav
	PFOS	målekrav
	Ftalater som er prioriterte miljøgifter	målekrav
	Bromerte flammehemmere som er prioriterte miljøgifter	målekrav

Alle utslippsgrenser er for ufiltrerte prøver.

Forurensningsmyndigheten kan på bakgrunn av ny kunnskap, resultater fra utslippskontroll eller ny teknologi fastsette strengere grenser for utslipp til kommunalt spillvannsnett.

[8] Parametere der kunnskapsgrunnlaget om mengder er for dårlig til å fastsette grenseverdier, men med krav om målinger

I tilfeller det skiller mellom grenseverdier i denne tillatelsen og grenseverdier i påslippstillatelse til offentlig nett gjelder den strengeste grenseverdien.

4.1.1.2. Utslipp fra sorteringshaller

Det skal ikke forekomme utslipp fra sorteringshallene.

Rengjøring av dekke, gulv, konteinere og annet utstyr skal i størst mulig grad utføres ved bruk av tørre metoder.

4.1.1.3. Utslipp av overvann

Verken forurenset eller rent overvann skal drenere til deponiene på Isi. Alt overvann skal samles opp og ledes til overvannsnett med utslipp til Isielva.

Virksomheten skal så langt det er mulig avskjære overflatevann fra omgivelsene rundt anlegget, uten at dette fører til økt vannbelastning på deponiene.

Vann som kommer i kontakt med avfall skal betraktes som forurenset. Alt forurenset overvann skal samles opp og gjennomgå tilfredsstillende rensing før utslipp. Dette for å redusere utslipp av tungmetaller og andre stoffer med farlige egenskaper til omgivelsene, jf. prioriterte stoffer vedlegg 1. Det skal tas høyde for økte nedbørsmengder i fremtiden.

Det skal tas prøver av alt overvann fra virksomhetens utearealer, unntatt takarealer, slik at virksomheten har kontroll på sine utslipp. jf. vilkår 11.2.

Tabell 4: Grenseverdier for utslipp til overvannsnett (resipient: Isielva)

Utslippspunkt	**Komponent**	**Utslippsgrenser** enkeltstående prøve
Overvannsledning	Suspendert stoff	50 mg/l
	TOC	10 mg/l
	Olje (C5-C40)	5 mg/l
	pH	6-9
	Arsen	0,01 mg/l
	Kadmium	0,01 mg/l
	Krom	0,01 mg/l
	Kobber	0,05 mg/l
	Bly	0,05 mg/l
	Nikkel	0,05 mg/l
	Kvikksølv	0,2 µg/l
	Sink	0,3 mg/l
	PAH	målekrav
	PFOA	målekrav
	PFOS	målekrav

Utslippspunkt	**Komponent**	**Utslippsgrenser** enkeltstående prøve
	Ftalater som er prioriterte miljøgifter	målekrav
	Bromerte flammehemmere som er prioriterte miljøgifter	målekrav

Alle utslippsgrensene er for ufiltrerte prøver.

Forurensningsmyndigheten kan på bakgrunn av ny kunnskap, resultater fra utslippskontroll eller ny teknologi fastsette strengere grenser for utslipp til overvannsnett.

4.1.2. Diffuse utslipp

Virksomheten skal ikke ha diffuse utslipp til vann.

4.2. Utslippspunkt

4.2.1. Utslippspunkt for vaskevann

Vann fra vaskehall skal føres på kommunalt spillvannsnett med utslipp i Oslofjorden i henhold til de krav som kommunen stiller for påslippet[9]. Endring av utslippskrav eller utslippssted i tillatelsen til det kommunale avløpsanlegget, kan medføre at forurensningsmyndigheten stiller nye krav for prosessavløpet.

4.2.2. Utslippspunkt for overvann

Virksomheten skal etter tilfredsstillende rensing føre overvann fra arealene i Isiveien 60 og 80 inn på overvannsnett med utslipp til Isielva.

4.3. Sanitæravløpsvann

Kommunen er myndighet for regulering av sanitæravløpsvannet fra virksomheten.

5. Utslipp til luft

5.1. Utslipp fra punktkilder

Utslipp til luft fra punktkilder skal overholde grenseverdiene i tabell 5.

Tabell 5: Utslippsgrenser for utslipp til luft fra punktkilder

Kilde	**Komponent**	**Utslippsgrenser** Kortidsgrenser*
Kanaliserte utslipp til luft	Støv	2 mg/Nm^3
	TVOC	10 mg/Nm^3

[9] jf. forurensningsforskriftens kapittel 15A om påslipp

** Grenseverdiene gjelder ikke ved opp- og nedkjøring, lekkasjer, funksjonsfeil på anlegget, plutselig driftsstans eller ved nedleggelse av virksomheten forutsatt at pliktene til å redusere forurensning så langt som mulig (pkt 2.6), forebyggende vedlikehold (pkt 2.5) og tiltaksplikt (pkt 2.6) er overholdt.*
Utslippsbegrensningene gjelder for ufortynnet avgass.
Utslippsbegrensningene gjelder for hvert enkelt utslippspunkt.
Målinger og midling skal gjøres i overensstemmelse med BAT-konklusjoner for Waste Treatment.

5.2. Diffuse utslipp

5.2.1. Støv

Virksomheten skal ikke medføre støvutslipp av betydning for naboene. Virksomheten skal gjennomføre effektive tiltak for å unngå spredning av støv til omgivelsene. Eventuelle klager på støv skal loggføres sammen med en beskrivelse av hvilke tiltak som er iverksatt for å avbøte på plagen. Om nødvendig må støvreduserende tiltak iverksettes straks.

5.2.2. Lukt

Virksomheten skal ikke medføre luktutslipp av betydning for naboene. Diffuse utslipp av lukt, som kan medføre ulempe for nærmiljøet, skal begrenses mest mulig. Om nødvendig må luktreduserende tiltak iverksettes straks.

6. Støy

Virksomhetens bidrag til utendørs støy ved omkringliggende boliger, sykehus, pleieinstitusjoner, fritidsboliger, utdanningsinstitusjoner og barnehager skal ikke overskride følgende grenser, målt eller beregnet som innfallende lydtrykknivå ved mest støyutsatte fasade:

Mandag - fredag (kl. 07 – 19) LpAekvT	**Lørdag (kl. 08-16) LpAekvT**
50 dB(A)	45 dB(A)

LpAekvT er A-veiet gjennomsnittsnivå (dBA) midlet over driftstid der T angir timene der virksomheten er i drift innenfor de gjeldende intervallene.
LAFmax er A-veiet maksimalnivå (dBA) for de 5-10 mest støyene hendelsene i perioden målt med tidskonstant "Fast" på 125 s.

Alle støygrenser skal overholdes innenfor alle driftsdøgn. Støygrensene gjelder all støy fra virksomhetens virksomhet, inkludert intern transport på bedriftsområdet samt lossing/lasting av råvarer og produkter. Støy fra midlertidig bygg- og anleggsvirksomhet og fra persontransport av ansatte til og fra bedriftsområdet er likevel ikke omfattet av grensene.

7. Nærmiljøtiltak

7.1. Forsøpling

Nærmiljøet rundt anlegget skal ikke forsøples. Anlegget skal utformes med tanke på å hindre flygeavfall. Opprydding av skjemmende avfall på og nær anleggsområdet skal skje fortløpende.

Virksomheten skal være særlig oppmerksom på å hindre flygeavfall ved lasting, lossing og transport av avfall.

7.2. Fugl og skadedyr

Om nødvendig skal det iverksettes tiltak som hindrer at fugl og skadeyr tiltrekkes av avfallet. Dersom det oppstår problemer med skadedyr skal virksomheten igangsette tiltak mot disse, og om nødvendig legge om driften for å redusere problemet.

7.3. Fremmede arter

Virksomheten skal gjennomføre risikovurdering og ha rutiner for å minimere risiko for spredning og etablering av fremmede uønskede arter på anlegget, jf. forskrift om fremmede organismer § 18.

7.4. Oppfølging av nærmiljøulemper

Virksomheten skal utarbeide driftsrutiner som sikrer at nærmiljøulempene som følge av virksomheten reduseres til et minimum. Dette forutsetter blant annet at virksomheten foretar en systematisk oppfølgning av klager på nærmiljøulemper, som for eksempel forsøpling, støy, støv, mv. Systematisk oppfølgning av klager innebærer blant annet at virksomheten vurderer hensiktsmessigheten ved egne driftsrutiner og behov for eventuelle endringer, samt behov for akutte tiltak.

8. Grunnforurensning og forurensede sedimenter

Virksomheten skal ikke medføre utslipp til grunn eller grunnvann som kan medføre skader eller ulemper for miljøet.

Virksomheten plikter å gjennomføre forebyggende tiltak som skal hindre utslipp til grunn og grunnvann.

Virksomheten plikter videre å gjennomføre tiltak som er egnet til å begrense miljøvirkningene av et eventuelt utslipp til grunn og grunnvann. Utstyr og tiltak som skal forhindre utslipp til grunn og grunnvann eller hindre at eventuelle utslipp medfører skade eller ulempe for miljøet, skal overvåkes og vedlikeholdes regelmessig. Plikten etter dette avsnittet gjelder tiltak som står i et rimelig forhold til de skader og ulemper som skal unngås.

Virksomheten skal holde løpende oversikt over eventuell eksisterende forurenset grunn på bedriftsområdet og forurensede sedimenter utenfor, herunder faren for spredning, samt vurdere behovet for undersøkelser og tiltak. Er det grunn til å anta at undersøkelser eller andre tiltak vil være nødvendig, skal forurensningsmyndigheten varsles om dette.

Terrenginngrep som kan medføre fare for at forurensning i grunnen sprer seg, må ha godkjent tiltaksplan etter forurensningsforskriften kapittel 2[10], eventuelt tillatelse etter forurensningsloven.

Ved endelig nedleggelse av virksomheten, skal virksomheten vurdere forurensningstilstand i grunn og grunnvann med hensyn til mulig forurensning av relevante farlige stoffer som er brukt, fremstilt eller frigitt ved virksomheten og treffe de tiltak som følger av forurensningsloven § 7 og § 20. Plan for tiltak skal forelegges forurensningsmyndigheten. Forurensningsmyndigheten kan stille ytterligere krav med hjemmel i forurensningsloven. Se for øvrig punkt 16.

9. Kjemikalier

Med kjemikalier menes her kjemiske stoffer og stoffblandinger som brukes i virksomheten, både som råstoff i prosess og som hjelpekjemikalier, for eksempel begroingshindrende midler, vaskemidler, hydraulikkvæsker, brannbekjempningsmidler.

For kjemikalier som benyttes på en slik måte at det kan medføre fare for forurensning, skal virksomheten dokumentere at den har foretatt en vurdering av kjemikalienes helse- og miljøegenskaper på bakgrunn av testing eller annen relevant dokumentasjon, jf. også punkt 2.7 om internkontroll.

Virksomheten plikter å etablere et dokumentert system for substitusjon av kjemikalier. Det skal foretas en løpende vurdering av faren for skadelige effekter på helse og miljø forårsaket av de kjemikalier som benyttes, og av om alternativer finnes. Skadelige effekter knyttet til produksjon, bruk og endelig disponering av produktet, skal vurderes. Der bedre alternativer finnes, plikter virksomheten å benytte disse så langt dette kan skje uten urimelig kostnad eller ulempe.[11]

Stoffer alene, i stoffblandinger og/eller i produkter, skal ikke framstilles, bringes i omsetning, eller brukes uten at de er i overensstemmelse med kravene i REACH-regelverket[12] og andre regelverk som gjelder for kjemikalier.

10. Energi

10.1. Energiledelse

Virksomheten skal ha et system for energiledelse i virksomheten for kontinuerlig, systematisk og målrettet vurdering av tiltak som kan iverksettes for å oppnå en mest mulig energieffektiv

[10] Jf. forurensningsforskriftens kapittel 2 om opprydning i forurenset grunn ved bygge- og gravearbeider
[11] jf. lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrolloven) av 11.06.1976 nr. 79 § 3a om substitusjonsplikt
[12] Forskrift om registrering, vurdering, godkjenning og begrensing av kjemikalier (REACH-forskriften) av 30.05.2008 nr. 516

produksjon og drift. Systemet for energiledelse skal inngå i virksomhetens internkontroll, jf. vilkår 2.7. og følge prinsippene og metodene angitt i norsk standard for energiledelse.

Systemet skal være etablert innen 6 måneder etter at tillatelsen blir gitt. Systemet skal være tilgjengelig for forurensningsmyndigheten.

11. Utslippskontroll og rapportering til forurensningsmyndigheten

11.1. Kartlegging av utslipp

Virksomheten plikter systematisk å kartlegge virksomhetens utslipp til luft, grunn og vann. Dette gjelder både diffuse utslipp og punktutslipp. Virksomheten skal legge denne kartleggingen til grunn for utarbeidelsen av programmet for utslippskontroll (punkt 11.2).

Virksomheten skal også kartlegge virksomhetens bidrag til støy, jf. punkt 14.1.

11.2. Utslippskontroll

Virksomheten skal kontrollere og dokumentere utslippene til luft og vann ved å gjennomføre målinger. Målinger består av volumstrømsmåling, prøvetaking, analyse og beregning.
Målinger skal utføres slik at de blir representative for virksomhetens faktiske utslipp og skal omfatte:

- utslipp av komponenter som er regulert gjennom grenseverdier fastsatt i tillatelsen
- utslipp av komponenter som er regulert gjennom grenseverdier fastsatt i forskrift
- utslipp av komponenter med målekrav fastsatt i tillatelsen
- utslipp av andre komponenter som kan ha miljømessig betydning og dermed er omfattet av rapporteringsplikten

Virksomheten skal vurdere usikkerhetsbidragene ved de forskjellige trinnene i målingene (volumstrømsmåling - prøvetaking – analyse – beregning) og velge løsninger som reduserer den totale usikkerheten til et akseptabelt nivå. For alle målinger skal det være en prøvetakingsfrekvens som sikrer representative prøver. Prøvetakingsfrekvensen skal være minimum 4 prøver årlig for utslipp til Isielva og kommunal spillvansledning. For utslipp til luft skal prøvetakingsfrekvensen være minimum 2 prøver årlig.

For utslipp av komponenter som er regulert i tabellene i punkt 4.1 og 5.1, skal virksomheten årlig foreta en faglig begrunnet vurdering av utslippsmengde og rapportere dette i henhold til punkt 11.5.

11.3. Kvalitetssikring av målingene

Virksomheten er ansvarlig for at måleutstyr, metoder og gjennomføring av målingene er forsvarlig kvalitetssikret blant annet ved å:

- utføre målingene etter Norsk standard. Dersom det ikke finnes, kan internasjonal standard benyttes. Virksomheten kan benytte andre metoder enn norsk eller

internasjonal standard dersom særlige hensyn tilsier det. Virksomheten må i tilfelle dokumentere at særlige hensyn foreligger og at den valgte metoden gir representative tall for virksomhetens faktiske utslipp.
- bruke akkrediterte laboratorier / tjenester når volumstrømsmåling, prøvetaking og analyse utføres av eksterne. Tjenesteyter skal være akkreditert for den aktuelle tjenesten dersom slik tjenesteyter finnes.
- delta i sammenlignende laboratorieprøving (SLP) og/eller jevnlig verifisere analyser med et eksternt, akkreditert laboratorium for de parameterne som er regulert gjennom presise grenseverdier, når virksomheten selv analyserer.
- jevnlig vurdere om plassering av prøvetakingspunkter, valg av prøvetakingsmetoder og -frekvenser gir representative prøver. Denne vurderingen skal utføres av fagkyndig tredjepart.
- jevnlig utføre kontroll og kalibrering av måleutstyr

11.4. Program for utslippskontroll

Virksomheten skal ha et program for utslippskontroll (måleprogram) som inngår i virksomhetens dokumenterte internkontroll.

I programmet skal virksomheten redegjøre for de kartlagte utslippene (punkt 11.1, første avsnitt), gjennomføringen av utslippskontrollen (punkt 11.2) og kvalitetssikring av målingene (punkt 11.3).

Måleprogrammet skal inneholde:
- en redegjørelse for virksomhetens faktiske utslipp til luft og vann, samt støy, med en oversikt over alle utslippstrømmer, volum og innhold, til luft og vann
- en beskrivelse av de forskjellige trinnene i målingene (volumstrømsmåling – prøvetaking – analyse – beregning) for hver strøm og komponent
- en beskrivelse av måleutstyr som benyttes til målinger, samt frekvens for måleutstyrskontroll og kalibrering
- en begrunnelse for valgte prøvetakingspunkter og prøvetakingsmetodikk (metoder og frekvens)
- en beskrivelse av valgte metoder/standarder for analyse
- hvis aktuelt, en begrunnelse for valgt frekvens for deltagelse i SLP og/eller verifisering av analyser med et akkreditert laboratorium
- en redegjørelse for hvilke usikkerhetsbidrag de ulike trinnene gir

Måleprogrammet skal holdes oppdatert.

11.5. Rapportering til forurensningsmyndigheten

Virksomheten skal innen 1. mars hvert år rapportere miljødata og eventuelle avvik for foregående år via www.altinn.no. Miljødata omfatter blant annet produksjonsmengder, avfallsmengder, energiforbruk og resultater fra utslippskontroll. Rapportering skal skje i henhold til Miljødirektoratets veileder til virksomhetenes egenrapportering, se www.miljødirektoratet.no.

For utslipp av stoffer der utslippsbegrensningene i tillatelsen ikke er fastsatt ved presise grenseverdier, vil forurensningsmyndigheten ved gjennomgang av egenkontrollrapportene vurdere behovet for å fastsette mer presise, og eventuelt strengere, grenser.

12. Miljøovervåking

12.1. Overvåking av resipienter

Virksomheten skal sørge for overvåking av mulige miljøeffekter av virksomheten i henhold til et overvåkingsprogram. Dette gjelder så vel mulige effekter på luft, grunn, vann og sedimenter i den grad dette er aktuelt.

Overvåkningsprogrammet skal være utarbeidet innen 3 måneder etter oppstart og skal forelegges forurensningsmyndighetene på forespørsel.

12.2. Overvåking etter vannforskriften

Virksomheten skal overvåke hvordan avrenning fra anleggsområdet påvirker økologisk og kjemisk tilstand i den berørte vannforekomsten, som er Isielva. Hvis det pågår annen overvåking i resipienten, anbefales det at overvåkingene samordnes.

Overvåkingen skal være i samsvar med føringer i vannforskriften vedlegg V, og skal belyse påvirkning fra pågående og tidligere utslipp fra avfallsvirksomheten. Overvåkingen skal belyse virksomhetens bidrag til samlet tilstand i vannforekomsten.

Det skal utarbeides et overvåkningsprogram for anlegget i samarbeid med nødvendig fagekspertise. Overvåkningsprogrammet skal årlig vurderes av fagkyndig, og ved behov oppdateres.

Overvåkingsprogrammet skal beskrive og begrunne biologiske og kjemiske kvalitetselementer/parametere som skal overvåkes, kvantifiseringsgrenser og intervall for prøvetaking. Videre skal det redegjøres for hvilke matrikser (vann, biota, sediment) prøvene skal tas fra og hvilke prøvetakingsmetoder (for eksempel passive prøvetakere) som skal benyttes. Det skal tas prøver både oppstrøms og nedstrøms virksomhetens utslippspunkt. Plassering av prøvetakingspunkter skal også beskrives og begrunnes i programmet.

Overvåkingen skal gjennomføres av fagkyndig, uavhengig konsulent i henhold til overvåkingsprogrammet. Der det er hensiktsmessig kan selve prøvetakingen gjennomføres av virksomheten selv i samråd med konsulenten. Dersom vurderingene viser at det er behov for tiltak av hensyn til resipient eller for å overholde kravene i denne tillatelsen, er virksomheten også pliktig til så snart som praktisk mulig å utbedre forholdene.

Dersom avfallsvirksomhetens utslipp eller tilstanden i Isielva endres, kan Statsforvalteren kreve at neste undersøkelse gjennomføres på et tidligere tidspunkt eller at overvåkingen foretas oftere.

Overvåkingsdata skal rapporteres til Statsforvalteren sammen med vurderinger av resultatene og registreres i databasen Vannmiljø (http://vannmiljo.miljodirektoratet.no/) innen 1. mars året etter at undersøkelsen er gjennomført. Data rapporteres på Vannmiljøs importformat. Importskjema og oversikt over hvilken informasjon som skal registreres i henhold til Vannmiljøs kodeverk finnes på http://vannmiljokoder.miljodirektoratet.no.

12.3. Overvåking av grunn og grunnvann

Virksomheten skal sørge for overvåking av grunn og grunnvann minst én gang hvert femte år for grunnvann og én gang hvert tiende år for grunn.

Overvåkingsprogrammet skal utarbeides og prøvetaking gjennomføres av uavhengig fagekspertise. Der det er hensiktsmessig kan selve prøvetakingen gjennomføres av virksomheten selv i samråd med fagekspertise. Overvåkingsprogrammet skal vise og begrunne hvilke komponenter som vil bli undersøkt.

Data som fremskaffes ved undersøkelsen av grunnvannet, skal registreres i databasen Vannmiljø. Data leveres på Vannmiljøs importformat, som finnes på https://vannmiljokoder.miljodirektoratet.no/. Her finnes også oversikt over hvilken informasjon som skal registreres i henhold til Vannmiljøs kodeverk.

Overvåkningsdata for undersøkelsen av grunnen, skal registreres i databasen Grunnforurensning (https://grunnforurensning.miljodirektoratet.no/) innen 1. mars året etter at overvåkningen er gjennomført.

13. Forebyggende og beredskapsmessige tiltak mot akutt forurensning

13.1. Miljørisikoanalyse

Virksomheten skal gjennomføre en miljørisikoanalyse av sin virksomhet, i tråd med internkontrollforskriften jf. 2.7. Virksomheten skal vurdere resultatene i forhold til akseptabel miljørisiko. Potensielle kilder til akutt forurensning av vann, grunn og luft skal også kartlegges. Miljørisikoanalysen skal dokumenteres og skal i tillegg også omfatte alle forhold ved virksomheten som kan medføre akutt forurensning med fare for helse- eller miljøskader inne på virksomhetens område eller utenfor. Ved endrede produksjonsforhold skal miljørisikoanalysen oppdateres.

Risikoanalysen skal ta hensyn til ekstremvær, flom etc og fremtidige klimaendringer.
Fare for utslipp til ytre miljø ved brann på anlegget, inkludert utslipp av forurenset slukkevann, skal inkluderes i miljørisikoanalysen.

Virksomheten skal ha oversikt over de miljøressurser som kan bli berørt av akutt forurensning og helse- og miljømessige konsekvenser slik forurensning kan medføre.

13.2. Forebyggende tiltak

På basis av miljørisikoanalysen skal virksomheten, så langt det er mulig uten urimelige kostnader, iverksette de tiltak som er nødvendige for å eliminere eller redusere miljørisikoen. Dette gjelder både sannsynlighetsreduserende og konsekvensreduserende tiltak. Virksomheten skal ha en oppdatert oversikt over de forebyggende tiltakene.

13.3. Beredskap

Virksomheten skal på bakgrunn av miljørisikoanalysen og de iverksatte risikoreduserende tiltakene etabler og vedlikeholde en beredskap mot akutt forurensning. Beredskapen skal være tilpasset den miljørisikoen som virksomheten til enhver tid representerer. Beredskapen mot akutt forurensning skal øves minimum en gang per år.

13.4. Varsling av akutt forurensning

Akutt forurensning eller fare for akutt forurensning skal varsles i henhold til gjeldende forskrift[13]. Virksomheten skal også så snart som mulig underrette forurensningsmyndigheten i slike tilfeller, (sfospost@statsforvalteren.no).

13.5. Brann

Virksomheten skal vurdere tiltak for å hindre at brann oppstår, og at kapasitet til å oppdage og slukke brann er tilstrekkelig. Avfallet skal sikres mot selvantennelse og brann.

Virksomheten skal ha detaljerte skriftlige rutiner for mottak, mellomlagring og behandling av brannfarlige fraksjoner. Rutinene skal være basert på en risikovurdering av faren for branntilløp.

Virksomheten skal ta kontakt med lokalt brannvesen for en gjennomgang og risikovurdering med hensyn på brannfare. Det skal foretas en løpende risikovurdering med fokus på akutt utslipp til miljø som følge av brann ved anlegget, inkludert avrenning av slukkevann.

14. Undersøkelser og utredninger

14.1. Utarbeidelse av støysonekart

Virksomheten skal utarbeide to støysonekart for sin virksomhet. Det ene skal vise støyutbredelsen i røde og gule soner, jf. T-1442 kap. 2.2.1, og sendes kommunen.
Det andre skal vise hvilke områder som har støynivåer over og under støygrensene i tillatelsen.
Støysonekartene skal holdes oppdatert.

---

[13] Forskrift om varsling av akutt forurensning eller fare for akutt forurensning av 09.07.1992, nr. 1269

Støyutredningen med støysonekart skal være utarbeidet innen 6 måneder etter oppstart. Støyutredning med støysonekart skal være tilgjengelig ved tilsyn og på forespørsel sendes forurensningsmyndigheten.

14.2. Utarbeidelse av program for utslippskontroll

Virksomheten skal utarbeide måleprogram for kontroll med utslipp av rapporteringspliktige komponenter innen 3 måneder etter gitt tillatelse, jf. punkt 11.4..Måleprogrammet skal være tilgjengelig ved tilsyn og på forespørsel kunne sendes forurensningsmyndigheten.

14.3. Tilstandsrapport om mulig forurensning av grunn og grunnvann

Virksomheten skal vurdere behovet for å dokumentere forurensningstilstanden i grunn og grunnvann. Denne vurderingen skal gjennomføres i henhold til trinn 1-3 i Miljødirektoratets veileder M-630/2016 *Tilstandsrapport for industriområder*.

Vurderingen skal sendes forurensningsmyndigheten innen 6 måneder etter gitt tillatelse.

Dersom forurensningsmyndigheten med utgangspunkt i denne vurderingen finner at tilstanden i grunn og grunnvann må dokumenteres, vil virksomheten bli pålagt å utarbeide en full tilstandsrapport i henhold til trinn 4-7 i Miljødirektoratets veileder M-630/2016.

14.4. Utredning av utslipp til luft

Virksomheten skal redegjøre for sine utslipp til luft ved å

- kartlegge kilder til utslipp til luft
- anslå størrelse på utslippet per kilde
- anslå hvilke stoffer, herunder prioriterte miljøgifter, disse utslippene kan innholde. Virksomheten skal utføre nødvendige målinger for å kunne bestemme innhold av de ulike stoffene i utslippene
- foreta en miljørisikovurdering av disse utslippene

Utredningen skal være utført innen 6 måneder etter oppstart, og resultatene med rapporter skal sendes forurensningsmyndigheten.

15. Eierskifte, omdanning m.v.

Hvis virksomheten overdras til ny eier, skal melding sendes forurensningsmyndigheten så snart som mulig og senest én måned etter eierskiftet.

16. Nedleggelse

Hvis anlegget blir nedlagt eller en virksomhet stanser for en lengre periode, skal eieren eller brukeren i rimelig tid på forhånd gi melding til forurensningsmyndigheten, samt gjøre det som til enhver tid er nødvendig for å motvirke fare for forurensninger.

Forurensningsmyndigheten kan fastsette nærmere hvilke tiltak som er nødvendig for å motvirke forurensning. Forurensningsmyndigheten kan pålegge eieren eller brukeren å stille ytterligere garanti for dekning av framtidige utgifter og mulig erstatningsansvar. Sikkerhet/garanti som allerede er stilt iht. tillatelsen løper videre inntil forurensningsmyndigheten etter søknad fra det driftsansvarlige selskapet eller eier godkjenner reduksjon og/eller bortfall av slik sikkerhet.

Ved nedleggelse eller stans skal virksomheten sørge for at råvarer, hjelpestoff, halvfabrikat eller ferdig vare, produksjonsutstyr og avfall tas hånd om på forsvarlig måte, herunder at farlig avfall håndteres i henhold til gjeldende forskrift[14]. De tiltak som treffes i denne forbindelse, skal rapporteres til forurensningsmyndigheten innen 3 måneder etter nedleggelse eller stans. Rapporten skal også inneholde dokumentasjon av disponeringen av kjemikalierester og ubrukte kjemikalier og navn på eventuell(e) kjøper(e).

Ved nedleggelse av en virksomhet skal den ansvarlige sørge for at driftsstedet settes i miljømessig tilfredsstillende stand igjen. En tiltaksplan som viser hvilke tiltak som er nødvendige for å sikre dette, samt en fremdriftsplan for arbeidet, skal sendes Statsforvalteren senest 3 måneder før nedleggelse.

Dersom virksomheten ønskes startet på nytt, skal det gis melding til forurensningsmyndigheten i god tid før start er planlagt.

17. Tilsyn

Virksomheten plikter å la representanter for forurensningsmyndigheten eller de som denne bemyndiger, føre tilsyn med anleggene til enhver tid.

[14] Avfallsforskriftens kapittel 11 om farlig avfall

Vedlegg 1 – Liste over prioriterte miljøgifter, jf. punkt 2.1.

Utslipp av disse komponenter er bare omfattet av tillatelsen dersom dette framgår uttrykkelig av vilkårene i punkt 3 flg.

Metaller og metallforbindelser:

	Forkortelser
Arsen og arsenforbindelser	As og As-forbindelser
Bly og blyforbindelser	Pb og Pb-forbindelser
Kadmium og kadmiumforbindelser	Cd og Cd-forbindelser
Krom og kromforbindelser	Cr og Cr-forbindelser
Kvikksølv og kvikksølvforbindelser	Hg og Hg-forbindelser

Organiske forbindelser:

Bromerte flammehemmere	**Vanlige forkortelser**
Penta-bromdifenyleter (difenyleter, pentabromderivat)	Penta-BDE
Okta-bromdifenyleter (defenyleter, oktabromderivat)	Okta-BDE, octa-BDE
Deka-bromdifenyleter (bis(pentabromfenyl)eter)	Deka-BDE, deca-BDE
Heksabromcyclododekan	HBCDD
Tetrabrombisfenol A (2.2`,6,6`-tetrabromo-4,4`isopropyliden difenol)	TBBPA

Klorerte organiske forbindelser	
Dekloran pluss (syn og anti isomere former)	DP (syn-DP, anti DP)
1,2-Dikloretan	EDC
Klorerte dioksiner og furaner	Dioksiner, PCDD/PCDF
Heksaklorbenzen	HCB
Kortkjedete klorparafiner C_{10} - C_{13} (kloralkaner C_{10} - C_{13})	SCCP
Mellomkjedete klorparafiner C_{14} - C_{17} (kloralkaner C_{14} - C_{17})	MCCP
Klorerte alkylbenzener	KAB
Pentaklorfenol	PCF, PCP
Polyklorerte bifenyler	PCB
Triklorbenzen	TCB
Tetrakloreten	PER
Trikloreten	TRI
Triklosan (2,4,4'-Triklor-2'-hydroksydifenyleter)	TCS
Tris(2-kloretyl)fosfat	TCEP

Enkelte tensider	
Ditalg-dimetylammoniumklorid	DTDMAC
Dimetyldioktadekylammoniumklorid	DSDMAC
Di(hydrogenert talg)dimetylammoniumklorid	DHTMAC

Nitromuskforbindelser
Muskxylen

Alkylfenoler og alkylfenoletoksylater	
Nonylfenol og nonylfenoletoksilater	NF, NP, NFE, NPE
Oktylfenol og oktylfenoletoksilater	OF, OP, OFE, OPE
4-heptylfenoler (forgrenet og rettkjedet)	4-HPbl
4-tert-pentylfenol	4-t-PP
4-tert-butylfenol	4-t-BP
Dodecylfenol m. isomerer	DDP
2,4,6 tri-tert-butylfenol	TTB-fenol

Per- og polyfluorerte alkylforbindelser (PFAS)	
Perfluoroktansulfonsyre (PFOS), inkl. salter av PFOS og relaterte forbindelser	PFOS, PFOS-relaterte forbindelser
Perfluorheksansulfonsyre (PFHxS), inkl salter av PFHxS og relaterte forbindelser	PFHxS, PFHxS-relaterte forbindelser
Perfluorobutansulfonsyre (PFBS), inkl. salter av PFBS og relaterte forbindelser	PFBS, PFBS-relaterte forbindelser
Perfluoroktansyre	PFOA
Langkjedete perfluorerte karboksylsyrer C9-PFCA – C14-PFCA	PFNA, PFDA, PFUnDA, PFDoDA, PFTrDA, PFTeDA

Tinnorganiske forbindelser	
Tributyltinnforbindelser	TBT
Trifenyltinnforbindelser	TFT, TPT
Dibutyltinnforbindelser	DBT
Dioktyltinnforbindelser	DOT

Polysykliske aromatiske hydrokarboner	PAH

Ftalater	
Dietylheksylftalat (bis(2-etylheksyl)ftalat)	DEHP
Benzylbutylftalat	BBP
Dibutylftalat	DBP
Diisobutylftalat	DIBP

Bisfenol A	BPA

Siloksaner	
Dodekamethylsykloheksasiloksan	D6
Dekametylsyklopentasiloksan	D5
Oktametylsyklotetrasiloksan	D4

Benzotriazolbaserte UV-filtre	
2-Benzotriazol-2-yl-4,6-di-tert-butylphenol	UV-320
2,4-di-tert-butyl-6-(5-chlorobenzotriazol-2-yl)phenol	UV-327
2-(2H-benzotriazol-2-yl)-4,6-ditertpentylphenol	UV-328
2-(2H-Benzotriazol-2-yl)-4-(tert-butyl)-6-(sec-butyl)phenol	UV-350

Statsforvalteren i Oslo og Viken

Vår dato: 26.11.2021
Vår ref: 2019/1547
Deres dato:
Deres ref:

FRANZEFOSS GJENVINNING AS AVD ISI
Postboks 53
1309 RUD

Saksbehandler, innvalgstelefon
Mabel Katrine Trovum, 22 00 35 89

Vedtak om tillatelse til drift av avfallsanlegg Franzefoss Gjenvinning Isi - Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi - Isi Miljøpark - Bærum

Statsforvalteren i Oslo og Viken har ferdigbehandlet søknaden fra Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi.

Det gis tillatelse etter forurensningsloven til drift av avfallsanlegget Franzefoss Gjenvinning avd. Isi på Isi Miljøpark, på gnr. 71/1 og 71/42 i Bærum kommune. Tillatelsen med tilhørende vilkår følger vedlagt.

Statsforvalteren fatter vedtak om gebyr på kr 236 900,- for behandling av saken.

Vedtaket om tillatelse og gebyrfastsettelse kan påklages innen 3 uker.

Vi viser til søknad mottatt 21.12.2018 om tillatelse til virksomhet etter forurensningsloven (med revisjoner av 13.09.2019, 04.03.2020 og 06.09.2021) og sakens øvrige dokumenter.

Bakgrunn

Søknaden fra Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi *(heretter Franzefoss Gjenvinning)* kommer som en konsekvens av at deres anlegg i Sandvika legges ned. Dette medfører at Franzefoss Gjenvinning må flytte mesteparten av virksomheten som tidligere foregikk i Sandvika til ny lokalitet.

Aktivitetene som Franzefoss Gjenvinning ønsker å flytte fra Sandvika til Isi Miljøpark omfatter mottak, sortering, kverning og lagring av næringsavfall og farlig avfall, samt mottak og sanering av kasserte fritidsbåter. Opprinnelig skulle mellomlagring av farlig avfall stykkgods også flyttes til anlegget på Isi, men denne omsøkte fraksjonen utgikk i endret søknad av 06.09.2021.

Søknad

Franzefoss Gjenvinning søker om tillatelse til mottak, sortering, mellomlagring og behandling av ordinært og farlig avfall i Isiveien 60 og 80 (gbnr. 71/42 og 71/1) i Isi Miljøpark i Bærum kommune.

Opprinnelig søknad datert 21.12.2018 gjaldt drift av avfallsanlegg i Isiveien 80. På bakgrunn av Franzefoss Gjenvinning AS sitt oppkjøp av Avfall og Metallgjenvinning AS, som holdt til i Isiveien 60, ble det sendt en revidert søknad den 13.09.2019 som omfattet drift ved begge adressene.

I den reviderte søknaden ble det søkt om mottak av totalt 100 060 tonn næringsavfall årlig, inkludert EE-avfall, samt rent trevirke og overflatebehandlet trevirke som skulle kvernes. Videre ble det søkt om mottak og kverning av 6 520 tonn fast farlig avfall fra næringsvirksomhet, samt mottak av 3 000 tonn farlig avfall stykkgods årlig. Det ble også søkt om mottak og sanering av 100 tonn kasserte fritidsbåter.

Franzefoss Gjenvinning endret omsøkte mengdene i brev datert 04.03.2020. Dette innebar en reduksjon i mengde mottatt næringsavfall per år fra 100 060 tonn til 73 000 tonn. Også farlig avfall stykkgods ble redusert fra 3 000 tonn til 480 tonn årlig, slik at den totale mengden farlig avfall omsøkt ble 7 000 tonn. Søknaden ble ytterligere endret i brev av 06.09.2021, der farlig avfall stykkgods utgikk av søknaden. Endringen medførte at totalt mottak av farlig avfall ble 6 590 tonn. Det ble også gjort endringer i hvilke fraksjoner av farlig avfall som det søkes om å kverne ved anlegget; kverning av kassert isolasjon med XPS og PCB-vinduer utgikk, og PAH-tjærepapp ble lagt til. PCB-vinduer søkes ikke lengre mottatt ved anlegget, mens kassert isolasjon med XPS fortsatt ønskes mottatt og mellomlagret, selv om det ikke lengre skal kvernes.

Det opplyses i søknadsdokumentene at all sanering av fritidsbåter vil foregå innendørs på fast dekke. Mottak, sortering og kverning av næringsavfall vil foregå innendørs i hall. Mottak og mellomlagring av EE-avfall vil foregå innendørs i hall, foruten hvitevarer og kuldemøbler som vil bli mellomlagret i egnet tett container på asfaltert dekke.

Rent og overflatebehandlet trevirke vil bli mottatt og kvernet innendørs i hall på betongdekke. Flis fra rent trevirke vil unntaksvis lagres utendørs på asfalt, men hovedsakelig innendørs. Flis fra overflatebehandlet trevirke vil alltid lagres innendørs i hallen.

Kverning av fast farlig avfall fra næringsavfall omfatter CCA- og kreosotimpregnert trevirke. Dette vil bli mottatt og kvernet innendørs, og flisen vil bli mellomlagret innendørs i én samlet fraksjon. Fast farlig avfall omfatter også gulvbelegg/isolasjon med ftalater, PAH-tjærepapp og avfall med brommerte flammehemmere. Mottak, kverning og lagring av dette avfallet vil foregå innendørs.

Høring

Statsforvalteren har sendt søknaden på høring til berørte offentlige organer og myndigheter, organisasjoner som ivaretar allmenne interesser som vedtaket angår, samt andre som kan bli særlig berørt, jf. forurensningsforskriften §§ 36-5 flg. Søknaden er også lagt ut på Statsforvalteren sine nettsider, samt offentlig kunngjort i avisen Budstikka den 15.10.2019. Høringsfristen ble satt til den 15.11.2019.

Bærum kommune v/Natur og idrett bad den 03.02.2020, om å komme med en høringsuttalelse. Av hensyn til at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes, besluttet Statsforvalteren å la kommunen uttale seg til søknaden, selv om høringsfristen var utløpt. Vi mottok også en anmodning om utsatt høringsfrist fra naboene til Isi Miljøpark (Styringsgruppe Aksjon Isi) i epost av 14.11.2019. Statsforvalteren besluttet derfor at det skal gis en generell utsatt høringsfrist frem til 06.12.2019 for alle høringsparter.

Den reviderte søknaden datert 13.09.2019 er den versjonen av søknaden som ble sendt på høring. Da endringen oversendt den 04.03.2020 kun besto i en reduksjon av avfallsmengder, vurderte Statsforvalteren at det ikke var behov for å sende denne søknaden på en ny høring, jf. forurensningsforskriften § 36-9 første ledd bokstav c andre alternativ, og andre ledd bokstav b.

Vi har mottatt høringsuttalelser fra:

- Berger og Rykkinn Vel
- Bærum Elveforum
- Bærum kommune v/ Forurensning og renovasjon
- Bærum kommune v/ Natur og idrett
- Bærum Natur- og Friluftsråd
- Elisabeth Lyng Postmyr
- Naboer til Isi Miljøpark ved Johannes Mylius (Styringsgruppe Aksjon Isi)
- Skui Vel (nabogruppe)
- Statens vegvesen
- Vannområde Indre Oslofjord Vest

Nedenfor gjengis en oppsummering av høringsuttalelsene.

Berger og Rykkinn Vel mener at industrialiseringen av områdene ved Isi Miljøpark har gått for langt og er sterkt imot ytterligere utvidelser. De er opptatte av de viktige frilufts- og naturområdene, samt naturreservatene som ligger i områdene som grenser til Isi Miljøpark. Utover dette støtter Berger og Rykkinn Vel uttalelsene fra naboene til Isi Miljøpark og Skui Vel hva gjelder negative konsekvenser for miljø og beboere i området.

Bærum Elveforum uttaler at virksomheten som foregår i Isi Miljøpark har til dels stor negativ påvirkning på naturvernområdene og Isivassdraget. Det påpekes at avrenning fra dagens anlegg på Isi, samt fra de gamle deponiene Isi I og Isi II, ikke er under tilfredsstillende kontroll. Det bes om at det ikke iverksettes flere aktiviteter på Isi før man har kunnskap om og kontroll over forurensningene til grunnvannet og vassdragene. Til slutt påpeker Bærum Elveforum at Isielva er det viktigste gyte- og oppdrettsområde for laks og sjøørret i Sandviksvassdraget og at det er uklart hvordan avrenningene fra Isi Miljøpark påvirker livet i elva. De mener at det må iverksettes undersøkelser av vannkvaliteten og miljøforholdene i elva, og at undersøkelsene må foretas over tid. Også Bærum Elveforum slutter seg til uttalelsen fra naboene i Isi-området og Skui Vel.

Bærum kommune v/ Forurensning og renovasjon skriver i sin høringsuttalelse at Franzefoss Gjenvinning AS har tenkt å motta og behandle mange ulike avfallstyper på Isiveien 60 og Isiveien 80, som utgjør en brannfare. Det er svært begrenset tilgang på slukkevann på området, og kommunen er dermed kritiske til hvordan Franzefoss Gjenvinning tenker å løse tilgang på slukkevann ved en eventuell brann. Kommunen opplyser om at det kommunale avfallsanlegget har et eget vanntårn for å kunne dekke kapasitet for slukkevann for eget anlegg.

Kommunen informerer videre om at det kommunale avløpsnettet er sterkt overbelastet og at de er kritiske til påslipp av vann til det kommunale nettet. Det påpekes også at overvann som skal ledes vekk og dreneres i grunn vil medføre mer vann inn i deponiet. Det samme gjelder vanning av flis fra kvernet trevirke som et støvdempingstiltak. Det trekkes også frem at det kommunale avfallsanlegget på Isi har fått pålegg om å hindre mer vann inn i deponiet. Kommunen er også kritisk til økt trafikk til og fra Isi Miljøpark samt støy- og støvbelastningen dette vil medføre.

Bærum kommune v/ Natur og idrett mener at avvik om manglende håndtering av sigevann fra deponiene må lukkes før det gis tillatelse til ny/økt aktivitet innenfor området. Det påpekes også at det på bakgrunn av omfang og type avfall som er omsøkt, må utarbeides en helhetlig plan for overvannshåndtering der Franzefoss Gjenvinning beskriver hvordan det skal sikres at overvann ledes utenom deponiområdet. Det må også utredes en beredskapsplan for å håndtere uønskede hendelser (brann etc.) som kan ha konsekvenser for vannmiljøet. Kommunen mener videre at søknaden fra Franzefoss Gjenvinning sier svært lite om hvordan aktiviteten på anlegget vil kunne påvirke nærliggende naturmangfold. Høringsuttalelsen belyser også registrerte naturtyper og rødlistede arter i området, herunder trekkes spesielt frem hule eiker med tilhørende lavarter som ofte er sensitive for luftforurensning. Dette trekkes frem med tanke på økt trafikk som kan påvirke forholdene for lavfloraen negativt. Til slutt påpekes eksisterende brudd på reguleringsplanen som mest sannsynlig er tilknyttet avfallsanlegget. Per dags dato strekker aktiviteten seg ut i området som i reguleringsplanen er avsatt til naturvernområde.

Bærum Natur- og Friluftsråd slutter seg til uttalelsene fra Skui Vel, Berger og Rykkinn Vel og beboere i Isi-området. Bærum Natur- og friluftsråd er imot ytterligere utvidelse av Isi Miljøpark. De trekker frem at områdene rundt Isi er viktige friluftslivs- og naturvernområder, og at tungtransport og forurensning må holdes på et så lavt nivå som mulig.

Elisabeth Lyng Postmyr uttaler at hun som medeier av eiendom for ferie/rekreasjon i Isiveien 235, ikke kan akseptere ytterligere miljøbelastninger som vil oppstå som følge av en eventuell tillatelse. Hun påpeker at det har skjedd en gradvis økning av trafikkstøy og andre trafikkulemper som følge av at kommunen etablerte avfallsanlegg på Isi Miljøpark i 1967. Hun er derfor bekymret for ytterligere støy- og støvplager fra Franzefoss Gjenvinning sin omsøkte aktivitet.

Naboer til Isi Miljøpark / Styringsgruppe Aksjon Isi (representert ved Johannes Mylius) har sendt inn en svært omfattende høringsuttalelse. Det vil derfor ikke kunne gis et uttømmende sammendrag av uttalelsen her. Mye av høringsuttalelsen omhandler Østlandsjord AS sin virksomhet på området. Denne virksomheten behandles av Statsforvalteren i separat sak.

De negative konsekvensene som tas opp av aksjonsgruppen er: støyforurensning, støvforurensning, tilgrising, trafikksikkerhet, adkomstblokkering, reduserte eiendomsverdier og generell forsøpling. Det trekkes også frem at området er geografisk og topografisk uegnet for å drive avfallsrelatert virksomhet. Stigningsprosenten på veiene inn til eiendommene der Franzefoss Gjenvinning skal etablere seg fremheves. Det opplyses at veiene er på enkelte steder såpass bratte at tyngre kjøretøy må ha stor fart samt at det ikke er mulig å stanse på vinterstid uten at de tunge kjøretøyene sklir bakover/setter seg fast. Videre trekkes det frem hvordan Isi Miljøpark ligger i en V-dal som forsterker lyden enkelte steder, og at det basert på vind er svært uberegnelig hvor denne forsterkningen inntreffer. Noen boliger er per i dag så hardt rammet av støy at det beskrives som åpenbart at grenseverdiene i T-1442 overstiges. Det uttrykkes også bekymring for forringelse av Kjaglidalen naturreservat og Isi naturreservat, samt ødeleggelse av kulturminner.

Skui Vel er imot utvidelse av aktiviteten på Isi og omtaler mange av de samme temaene som naboene og aksjonsgruppen Isi, og mange av uttalelsene knytter seg til anlegget Østlandsjord AS. Hovedmomentene i uttalelsen omhandler stigningsprosent på veier, støy- og støvbelastning, lukt, avrenning til vernet vassdrag samt forringelse av naturvernområder. Det påpekes også at for at annen virksomhet skal kunne vurderes i området, må dagens tungbiltransport og forurensning reduseres. Skui Vel mener dette i praksis vil si at Østlandsjord AS sin virksomhet må avvikles. Skui Vel er også kritiske til tilgjengelig plass på området, og hvorvidt Franzefoss Gjenvinning sine omsøkte aktiviteter vil kunne foregå uten å være en trussel mot arealene rundt anlegget. Det trekkes også

frem at aktivitetene på Isi, med gamle deponier og eventuell utvidet drift, vil medføre uavklarte tilsig og forurensning av det vernede Sandviksvassdraget.

Statens vegvesen mener de trafikale konsekvensene av virksomheten er mangelfullt framstilt. Imidlertid er kapasiteten til krysset i tilknytning til rampene av og på E16 tilfredsstillende i forhold til den trafikkmengde som er i området. Statens vegvesen opplyser at de vil derfor ikke motsette seg det omsøkte anlegget.

Vannområde Indre Oslofjord Vest sin høringsuttalelse omhandler hensynet til vannmiljø. Med omfanget avfall som skal mellomlagres er det ønskelig at det utarbeides en plan for håndtering av overvann for begge eiendommene der Franzefoss Gjenvinning skal drive aktivitet. Planen må beskrive hvordan overvann skal ledes utenom deponi, samt hvordan en skal sikre at vannet som går til Isibekken er av god nok kvalitet til å sikre at vannforekomsten oppnår god økologisk og kjemisk tilstand. Det er også ønskelig med en beredskapsplan utarbeidet med hensyn til utendørs lagring av avfall, brannfare og uønsket utslipp til vassdrag. Risiko for uheldig påvirkning av naturvernområdene bør inngå i miljø- og risikoanalysen.

Virksomhetens kommentarer til høringsuttalelsene:
Franzefoss Gjenvinning kommenterer at all sortering og kverning av avfall vil foregå innendørs, og vil dermed ikke medføre støy til omgivelsene i nevneverdig grad. Av utendørs aktivitet vil det kun være lagring av containere og kjøring til/fra anlegget. Dette kan medføre noe støy i området, men vil kun foregå på dagtid og aldri i helger. Det påpekes at Franzefoss Gjenvinning til enhver tid vil etterleve støygrenser i tillatelse og gjeldende regelverk.

Angående støvbelastning opplyser virksomheten om at siden kverning vil skje innendørs, vil dette hindre eksponering av støv fra dette. Da det er vanskelig å skille impregnert og rent trevirke, vil i praksis alt trevirke kvernes innendørs. Franzefoss Gjenvinning anser derfor at den omsøkte aktiviteten ikke vil medføre støvutslipp til omgivelsene.

Videre kommenterer virksomheten at det ikke skal mottas mat- eller matbefengt avfall og at innhold av våtorganisk avfall i næringsavfall (som er å regne som avvik fra tillatelsen) er svært lavt. I tillegg vil mottak og lagring skje innendørs. Det er derfor ingen grunn til å anta at det vil oppstå lukt til ulempe for naboene, opplyser Franzefoss Gjenvinning.

Om anleggets plassering i forhold til bolighus, skriver Franzefoss Gjenvinning at det for hver av adressene er 400 meter til nærmeste bolighus. Hva gjelder lukt, støv og støy er dette såpass langt unna at det er vurdert at naboer ikke vil bli nevneverdig berørt. Franzefoss Gjenvinning kan heller ikke se at det ligger bolighus langs veien fra avkjøringen og frem til Isiveien 60 eller Isiveien 80. Veien blir imidlertid brukt av beboere videre sørøstover og nordover forbi anleggene, og økt trafikk vil selvfølgelig påvirke dem av den grunn.

Franzefoss Gjenvinning opplyser at virksomheten er kjent med at Djupdalen og Kjaglidalen naturreservat ligger nordvest for industriområdet. De har vurdert at avstanden til reservatene er stor nok til at deres aktivitet ikke vil forringe naturen i disse områdene.

Angående Bærum kommune sin bekymring knyttet til infiltrering i grunnen og vann i deponi, opplyser virksomheten at de på den bakgrunn har sett nærmere på hvordan rent overvann skal håndteres. Virksomheten opplyser at de har besluttet at rent overvann (takvann etc.) fra anleggene vil bli rutet til lokale bekker om mulig.

Angående avrenning til vassdrag opplyser Franzefoss Gjenvinning om at alle deres anlegg har måleprogram for overvåking av alle utslipp via sluk til nett/resipient, og dette vil dokumenteres, slik at resipienten ikke forringes av utslippene. Om nødvendig vil må overvannet renses til akseptabel kvalitet før utslipp.

Vedrørende brannberedskap skriver Franzefoss Gjenvinning at anlegget vil bli etablert med tilfredsstillende beredskap for å ivareta brannrisiko. Alternativer til brann må utredes, og Franzefoss Gjenvinning vil gå i dialog med Bærum kommune og Asker og Bærum brannvesen for å finne akseptable løsninger for brannberedskap på anlegget.

Til slutt opplyser virksomheten om at de tar med seg innspillene fra Vannområde Indre Oslofjord Vest angående miljø- og risikoanalysen og beredskapsanalysen i deres videre arbeid med utarbeidelse av forsvarlig beredskap ved anleggene.

Statsforvalterens kommentarer til høringsuttalelsene og senere henvendelser
Etter at høringsfristen var ute, ble det mottatt et fellesbrev fra Skui Vel, Berger og Rykkinn Vel, Bærum Elveforum og naboer til Isi-området. I brevet ble det bedt om et møte med Statsforvalteren for å få veiledning om ansvars- og myndighetsforhold i saken.

Møtet ble avholdt den 25.02.2020 og det ble diskutert flere temaer, herunder krav fra Styringsgruppen Aksjon Isi og Skui Vel om at Østlandsjord sin knusevirksomhet måtte opphøre, oppfyllelse av reguleringsplanens forutsetninger (for både Østlandsjord AS og Franzefoss Gjenvinning) og at Franzefoss Gjenvinning ikke kan tillates å etablere omsøkt aktivitet på Isi Miljøpark.

I etterkant av møtet har Statsforvalteren mottatt mange henvendelser fra styringsgruppen Aksjon Isi, spesielt angående hvorvidt Franzefoss Gjenvinning sitt planlagte avfallsanlegg er i henhold til reguleringsplanen for området. Bærum kommune, som er planmyndighet i saken, bekreftet dette ovenfor Statsforvalteren første gang i brev av 19.02.2020. Etter henvendelser fra Styringsgruppen Aksjon Isi om trafikale forhold knyttet opp mot bestemmelsene i reguleringsplanen, sendte Statsforvalteren en ny henvendelse til Bærum kommune den 03.08.2020. I henvendelsen ble naboenes spørsmål/kommentarer vedlagt, og vi ba kommunen ta stilling til anførslene som kom frem i henvendelsen. Vi mottok kommunens svarbrev den 02.11.2020 der det nok en gang kunne bekreftes at det omsøkte tiltaket ikke er i strid med gjeldende reguleringsplanen for området. Vi mottok enda en henvendelse fra Styringsgruppe Aksjon Isi etter dette, der det likevel hevdes at veibegrensningene krever en omregulering på bakgrunn av et internt notat i Bærum kommune vedrørende dispensasjonssøknad fra Østlandsjord AS. Det interne notatet trekker frem utfordringer på veinettet i miljøparken, herunder at det bør settes krav til forbedringer av veiene i en eventuell dispensasjon fra reguleringsplanen for Østlandsjord AS. Nærmere beskrivelse av henvendelsen vedrørende de trafikale forholdene følger under avsnittet «Trafikk» lengre ned i dette dokumentet. Når det gjelder om det planlagte avfallsanlegget er i henhold til plan mener vi at det er riktig å legge kommunens vurdering som planmyndighet til grunn her. Bærum kommune har ved flere anledninger bekreftet at Franzefoss Gjenvinning sine planlagte aktiviteter er i henhold til plan.

Statsforvalteren som forurensningsmyndighet er opptatt av at det i tillatelsen for avfallsanlegget settes tilstrekkelige og robuste vilkår for å sikre at virksomheten driftes på en måte som mest mulig reduserer de forurensningsmessige ulempene for det ytre miljøet fra anlegget. Dette er hovedsakelig i samsvar med de høringsuttalelser som har kommet inn. Søknaden med tilhørende

vedlegg, høringsuttalelser og Franzefoss Gjenvinning sine kommentarer til høringsuttalelser ligger til grunn for Statsforvalterens vurderinger nedenfor.

Når det gjelder utbedring av vei er ikke dette et forhold som reguleres i en tillatelse etter forurensingsloven, men som kan søkes løst gjennom kommunale planer og/eller tiltak fra forvalter av veien.

Til slutt ønsker Statsforvalteren å kommentere høringsuttalelsen om eksisterende brudd på reguleringsplanen med tanke på aktivitet som strekker seg utover arealene som er avsatt til avfallsrelatert virksomhet. Det er Bærum kommune som planmyndighet som er adressat for eventuelle brudd etter plan- og bygningsloven. Det vil være opp til kommunen å håndheve eventuelle brudd på regelverket kommunen forvalter, og så vil det i praksis være opp til domstolene å ta stilling til kommunens fortolkning ved en eventuell rettslig tvist.

Statsforvalterens vurdering

Lovgrunnlag og myndighet

Aktuell virksomhet krever tillatelse etter forurensningslovens bestemmelser, jf. forurensningsloven §§ 11 og 29.

Forurensningsloven

Når Statsforvalteren vurderer om tillatelse til forurensende virksomhet skal gis, og eventuelt på hvilke vilkår, skal vi legge vekt på de forurensningsmessige ulempene ved tiltaket sammenholdt med fordeler og ulemper tiltaket for øvrig vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd. I vurderingen vil vi særlig ta i betraktning i hvilken grad den omsøkte virksomheten er akseptabel sett i lys av forurensningslovens formål og retningslinjer i §§ 1 og 2.

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldlovens forvaltningsmål i §§ 4 og 5 ligger til grunn for Statsforvalterens myndighetsutøvelse. Videre skal prinsippene i §§ 8 til 12 om blant annet kunnskapsgrunnlag, føre-var-tilnærming og samlet belastning legges til grunn som retningslinjer når Statsforvalteren treffer beslutninger som berører naturmangfold.

Vannforskriften

Vannforskriften inneholder forpliktende miljømål om at alle vannforekomster skal oppnå god kjemisk og økologisk tilstand innen 2027 med mindre det er gitt unntak med hjemmel i forskriften § 9 eller § 10. Tiltak som medfører fare for forurensing av vann skal derfor vurderes i henhold til vannforskriften. Formålet er å beskytte og om nødvendig forbedre miljøtilstanden i alle elver, innsjøer, grunnvann og kystnære områder

IED-virksomheter - forurensningsforskriften kapittel 36

EUs industriutslippsdirektiv (IED) er tatt inn i norsk rett i blant annet forurensningsforskriften kapittel 36 med vedlegg. IED stiller blant annet krav til beste tilgjengelige teknikker (BAT), tilsynsfrekvens (forurensningsforskriften § 36-23) og krav til utarbeidelse av tilstandsrapport om mulig forurensning av grunn og grunnvann (§ 36-21).

Til støtte for gjennomføring av IED lages såkalte BREF-dokumenter (BAT-referansedokument) som

beskriver beste tilgjengelige teknikker for en sektor eller bransje. På grunnlag av BREF-dokumentene vedtas BAT-konklusjoner om beste tilgjengelige teknikker og forpliktende utslippsnivåer, BAT-AEL (BAT Associated Emission Levels). Myndighetene er forpliktet til å følge BAT-konklusjonene når det settes vilkår i tillatelsen til en forurensende virksomhet.

BAT-konklusjonene for avfallsbehandling ble vedtatt og offentlig publisert 10.08.2018. Dette innebærer at myndighetene innen fire år skal sikre at norske virksomheter som behandler avfall over en viss kapasitet driver i tråd med BAT-konklusjonene.

Forurensningsmyndighet
Statsforvalteren har behandlet saken som rett forurensningsmyndighet for avfallsanlegg, jf. rundskriv T-3/12, punkt 2.2.

Hva gleder aktiviteten behandling av farlig avfall, så er det Miljødirektoratet som er myndighet. Statsforvalteren fikk delegert myndighet til også å behandle de delene av søknaden som omhandler behandling av farlig avfall i brev fra Miljødirektoratet datert 23.05.2019.

Vurdering av om anlegget vil være omfattet av Industriutslippsdirektivet og BAT-konklusjonene for avfallsbehandling
Statsforvalteren vurderer at anlegget til Franzefoss Gjenvinning vil ha en behandling- og mellomlagringskapasitet som innebærer at virksomheten er omfattet av BAT-konklusjonene for avfallshåndtering (BAT Waste Treatment)[1]. Vår vurdering er basert på de mengdene for avfall som det tillates å mellomlagre og ev. behandle på anlegget gjennom tillatelsen. Det vil kunne mellomlagres totalt 445 tonn farlig avfall *til enhver tid* ved anlegget. Dermed vil anlegget være omfattet av BAT-konklusjonene for avfallshåndtering, jf. forurensningsforskriften kapittel 36, vedlegg 1 punkt 5.5 *Midlertidig lagring av farlig avfall*.

Videre vil det kunne mottas og behandles (kverning) 11 250 tonn rent trevirke og 30 000 tonn behandlet trevirke, som til sammen utgjør 41 250 tonn ordinært avfall til behandling per år. Statsforvalteren vurderer at disse aktivitetene er å anse som forbehandling før forbrenning, jf. forurensningsforskriften kapittel 36, vedlegg 1 punkt 5.3 b) ii *Forbehandling før forbrenning eller samforbrenning*. Hvorvidt anlegget er omfattet av BAT-konklusjonene for avfallshåndtering avhenger dermed av anleggets dagskapasitet til forbehandling (dvs. kverning) og hvorvidt denne overstiger 75 tonn per dag. I tilbakemelding til Statsforvalteren på dette opplyser virksomheten om at denne døgngrensen vil overstiges. Dermed vil anlegget også være omfattet etter forurensningsforskriften kapittel 36 V1, punkt 5.3 b) ii.

Statsforvalteren har sendt et brev til Franzefoss Gjenvinning der vi etterspurte hvorvidt anlegget ville overholde BAT-konklusjonene for avfallsbehandling. I tilbakemeldingen skriver virksomheten at det planlegges et anlegg med vifte og filter i taket for ruting og rensing av støvholdig luft ut av anlegget. Målinger skal utføres for å sikre at rensekravet (BAT-AEL) overholdes. Videre beskriver Franzefoss Gjenvinning at der BAT-konklusjonene beskriver best tilgjengelige teknikker, vil disse bli benyttet. Vi viser til redegjørelsene knyttet til det enkelte tema (utslipp til vann, luft, mv.), for hvordan BAT-AEL-kravene er implementert i tillatelsen.

[1] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.L_.2018.208.01.0038.01.ENG&toc=OJ%3AL%3A2018%3A208%3ATOC

Finansiell sikkerhet
Hensikten med å stille finansiell sikkerhet er å kunne dekke kostnader med å ta hånd om alt farlig avfall ved virksomhetens anlegg ved nedleggelse, stans, vesentlig mislighold eller ved betalingsproblemer. Sikkerheten skal dekke de kostnader som maksimalt kan tenkes å oppstå sett i lys av hvilke typer farlig avfall som anlegget kan motta og de mengder farlig avfall som lovlig kan lagres, jf. tillatelsens punkt 1 Ved eventuell stans eller mislighold av tillatelsen skal garantibeløpet dekke kostnader med å ta hånd om alt farlig avfall ved virksomhetens anlegg.

Virksomheten har sendt inn et forslag for beregning for den finansielle sikkerhetens størrelse den 06.09.2021. Prosessen med etablering av finansiell sikkerhet vil følges opp i en separat sak av Statsforvalteren.

Vurdering av forurensningspotensialet fra anlegget

Avfallstyper
De ulike avfallsfraksjonene som Franzefoss Gjenvinning har søkt om å motta og behandle ved anlegget har ulikt forurensningspotensiale.

Statsforvalteren har på bakgrunn av dette fastsatt ulike krav til lagring for de ulike fraksjonene i tabell 2 i tillatelsens punkt 1.1.2. Farlig avfall og usanerte kasserte fritidsbåter (som er skadede eller som av andre årsaker utgjør en forurensningsfare) er vurdert til å kunne utgjøre et stort forurensningspotensial og må derfor ha strenge krav til lagring. Disse fraksjonene må derfor lagres på tett dekke og innendørs eller med klimavern. Videre har Franzefoss Gjenvinning søkt om at fliset rent trevirke unntaksvis kan lagres utendørs på asfaltdekke. Statsforvalteren har satt som vilkår at hovedregelen skal være at fliset rent trevirke må lagres på fast dekke og innendørs eller med klimavern. Fliset rent trevirke kan lagres utendørs på fast dekke dersom en risikovurdering viser at dette ikke medfører uakseptabel forurensing.

Hva gjelder mengdebegrensning for de ulike avfallsfraksjonene, har vi for ordinært næringsavfall satt en total mengde som er tillatt mottatt årlig (73 000 tonn) samt mellomlagret til enhver tid (43 00 tonn). Dette inkluderer også den fraksjonen virksomheten betegner som «tungmasser», som inkluderer stein, grus, jord, betong, tegl og asfalt.[2] Det tillates ikke mottak av jord- og gravemasser som anses som forurenset i tråd med forurensingsforskriften kap. 2, da denne type masser må til godkjent behandlingsanlegg eller deponi, jf. forurensingsforskriften § 2-5.

Av hensyn til brannsikkerhet, støv og trafikale forhold, har vi imidlertid valgt å begrense avfallsmengdene av ordinært næringsavfall og har satt spesifikke begrensinger når det gjelder rent og behandlet trevirke som kan mottas og mellomlagres på anlegget. Mengdene for rent og behandlet trevirke skal inngå i den totale rammen for ordinært næringsavfall og er dermed ikke i tillegg til de totalt 73 000 tonnene som kan mottas årlig.

Det er avgjørende at virksomheten utarbeider gode rutiner for mottakskontroll slik at avfallet som mottas blir lagret iht. de gitte vilkårene i tillatelsen, samt at det ikke kommer inn avfall som ikke omfattes av denne tillatelsen.

Mottak, mellomlagring og behandling av avfall vil også medføre utslipp til vann og luft (støv og støy). Vurdering av disse utslippene følger under.

[2] Jf. virksomhetens tilbakemelding på utkast til tillatelse den 15.11.2021

Utslipp til vann
Det er skjedd endringer underveis i søknadsprosessen når det gjelder hvilke utslipp til vann Franzefoss Gjenvinning sin drift ved anlegget vil medføre. Til slutt har Franzefoss Gjenvinning konkludert med at alle sluk i sorteringshaller skal tettes slik at det ikke vil være utslipp av forurenset vann fra innendørs arealer. Da gjenstår kun utslipp av overvann fra utendørs arealer til overvannsnett som leder til Isielva, og fra vaskehallen i Isiveien 80 til kommunalt spillvannsnett til VEAS og med utslipp i Oslofjorden.

Utslipp til vann i opprinnelig søknad
Franzefoss Gjenvinning beskrev i den opprinnelige søknaden at vann fra tak vil bli ledet via takrenner ut i terrenget for infiltrasjon i grunnen rett nord for driftsbygningene. Overvann fra rene områder utendørs ville også bli ledet vekk for infiltrasjon i grunnen. Det ble opplyst i søknaden om at overvann fra mulige forurensede områder utendørs skal ledes til oljeutskiller og videre på det kommunale spillvannsnettet.

Statsforvalteren sendte et brev til Franzefoss Gjenvinning datert 18.03.2020, der vi ba om ytterligere informasjon om overvannshåndteringen. Vi spurte spesielt om hvordan det ved infiltrering av vann fra takrenner og rent overvann i grunnen skulle sikres at dette ble ledet utenom deponiet. Vi informerte samtidig om at Statsforvalteren ikke vil tillate at verken rent eller forurenset overvann drenerer i grunnen dersom dette kan ende i det gamle deponiet og bidra til utvasking av forurensninger. Vi etterspurte også ytterligere informasjon om påslipp av forurenset overvann og vaskevann fra rengjøring av biler til kommunalt nett, herunder vurderinger av utslippenes påvirkning på resipient/er.

Franzefoss Gjenvinning sin tilbakemelding
Isiveien 80: I sin tilbakemelding datert 21.04.2020 kommenterer Franzefoss Gjenvinning at dagens løsning for anlegget i Isiveien 80 er infiltrasjon av rent overvann fra utearealer i grunnen. Virksomheten ser imidlertid ingen mulighet for å opprettholde denne løsningen og samtidig kunne sikre at vann ikke renner videre ned i det gamle deponiet. Franzefoss Gjenvinning oppgir derfor at denne løsningen vil endres før anlegget settes i drift. Rene områder vil holdes adskilt fra potensielt forurensede områder i tillegg til at arealer som kan forurense overvann skal begrenses mest mulig. Franzefoss Gjenvinning anslår at mengden forurenset overvann fra utearealene i Isiveien 80 vil være ca. 3 540 m^3 per år, og regnvann fra taknedløp (rent overvann) vil være ca. 1 056 m^3 per år. Alt overvann skal gå til overvannsnett med utløp i Isielva. Det opplyses om at dersom det er nødvendig må overvannet renses til akseptabel kvalitet før utslipp.

Det er planlagt en vaskehall på anlegget i Isiveien 80. Her skal det foregå rengjøring av biler. Vaskevannet vil bli ledet til oljeutskiller og videre til kommunalt spillvannsnett med Oslofjorden som resipient. Belastningen på spillvannsnettet fra vaskehallen er anslått til 46 000 liter per år. Vaskevannet vil inneholde rester av olje og vaskemiddel. Franzefoss Gjenvinning oppgir at de unngår å bruke helse- og miljøfarlige kjemikalier så langt dette lar seg gjøre, og det skal ikke benyttes vaskemidler som er miljøfaremerkede.

Isiveien 60: For Isiveien 60 ledes overvann fra betongarealet til fordrøyningsbasseng før påslipp til overvannsnett. Overvann fra andre arealer går enten via oljeutskiller til kommunalt spillvannsnett, eller via sluk/kum til overvannsnett. Overvannsnettet fra Isi Miljøpark leder til Isielva, mens spillvannsnettet er tilknyttet Vestfjorden avløpsselskap (VEAS) sitt sentralrenseanlegg med kjemisk og biologisk rensing. Renset avløpsvann fra renseanlegget går til Oslofjorden. Franzefoss

Gjenvinning anslår at mengden forurenset overvann fra utearealene i Isiveien 60 vil være ca. 1 728 m^3 per år, og regnvann fra taknedløp (rent overvann) vil være ca. 600 m^3 per år.

Statsforvalteren ba videre virksomheten om å vurdere innholdet i overvann til overvannsnett og annet avløpsvann som skal gå til kommunalt spillvannsnett, samt vurdere hvorvidt deres utslipp vil kunne forringe tilstanden i resipienten. I Franzefoss Gjenvinning sin tilbakemelding av 03.07.2020 vurderes det at overvannet fra avfallsanlegget, basert på erfaringer fra virksomhetens øvrige anlegg, vil kunne inneholde relativt høye konsentrasjoner av kobber og krom. Isielva har per i dag kun lave verdier av kobber og krom, og virksomheten vurderer derfor at nivået i overvannet vil kunne bidra til forringelse av økologisk tilstand i Isielva. Andre miljøgifter som kan forekomme i overvannet er PAHer, sink, bly, og andre tungmetaller. Franzefoss Gjenvinning påpeker likevel at vannmengdene ut av anlegget er moderate og at derfor mindre mengder miljøgifter vil gå til utslipp. Det konkluderes med at Franzefoss Gjenvinning ikke kan utelukke at utslippene kan påvirke Isielva negativt.

Statsforvalterens vurdering av utslipp av overvann til Isielva:
Statsforvalteren mener det er viktig at overvannet ikke forringer tilstanden i Isielva eller gjør det vanskeligere å nå miljømålene. Vi har derfor fastsatt grenseverdier for tungmetaller i utslippet av overvann til overvannsnett i tillatelsens punkt 4.1.2. For disse grensene har vi sett hen til grenseverdiene (BAT-AEL) for direkte[3] utslipp til vann i BAT-konklusjonene for avfallshåndtering. Disse BAT-AEL-verdiene er ikke direkte gjeldende for den planlagte avfallsbehandlingen på Franzefoss Gjenvinning sitt anlegg, da det listes opp ulike behandlingsmetoder der BAT-AEL får anvendelse. Vi mener likevel det er rimelig å sette krav om at virksomheten skal klare å overholde minst disse konsentrasjonene i sitt utslippsvann. For enkelte parametere har vi vurdert det som nødvendig med strengere grenseverdier enn hva som følger av BAT-AEL for avfallshåndtering. Dette gjelder for kvikksølv, bly og kobber. Kvikksølv som slippes ut i miljøet kan hope seg opp i organismer og oppkonsentreres i næringskjeden. Hva gjelder bly og kobber er begge akutt giftig for vannlevende organismer. Av hensyn til at Sandviksvassdraget er både ørret- og lakseførende har vi derfor strammet inn grenseverdiene for kvikksølv, bly og kobber. For utslippskomponenter som ikke er omtalt i BAT-konklusjonene har vi satt grenseverdier som er representative for krav stilt til lignende virksomheter. Statsforvalteren har også vektlagt samlet belastning fra Isi Miljøpark på Isivassdraget ved fastsettelsen av grenseverdiene for utslipp til vann.

For å ivareta de forurensningsmessige ulempene fra anlegget, har Statsforvalteren satt som vilkår at verken rent eller forurenset overvann skal drenere til deponiet, men skal samles opp og ledes til overvannsnett. Forurenset overvann må også gjennomgå tilfredsstillende rensing før utslipp. Virksomheten skal så langt det er mulig avskjære overflatevann fra omgivelsene rundt anleggsområdene, uten at dette fører til økt vannbelastning på deponiet. Statsforvalteren har også satt krav til at Franzefoss Gjenvinning skal overvåke hvordan avrenning fra anleggsområdet påvirker økologisk og kjemisk tilstand i Isielva, jf. tillatelsens punkt 12.2 *Overvåking etter vannforskriften*. Vi gjør oppmerksom på at Statsforvalteren på bakgrunn av ny kunnskap, resultater fra utslippskontroll eller ny teknologi kan fastsette strengere grenser for utslipp til vann, jf. forurensningsloven § 18.

I høringsuttalelsene trekkes det frem at håndteringen av sigevannet fra de gamle deponiene Isi I og II ikke er tilfredsstillende og at dette må rettes opp før det gis tillatelse til ytterligere aktivitet i miljøparken. I tillegg til at vi har satt krav om at verken rent eller forurenset overvann skal drenere til deponiene, følger vi opp sigevannshåndteringen fra deponiene tett. Statsforvalteren har stilt krav til Bærum kommune for etterdrift av avfallsdeponiene, herunder lokal rensing av sigevannet. Kommunen er i prosess med å etablere lokal renseløsning og har i 2020 gjennomført to

[3] Utslipp til en vannresipient uten ytterligere rensing av spillvann nedstrøms.

mulighetsstudier for rensing av sigevannet fra Isi I og II. Det ble også utarbeidet en rapport med forslag til risikobaserte grenseverdier i 2020 som ble oppdatert i februar 2021. Etablering av lokal rensing av sigevannet følges opp av Statsforvalteren.

Statsforvalterens vurdering av utslipp av vaskevann til kommunalt spillvannsnett og Oslofjorden:
Hva gjelder punktutslipp av vaskevann til kommunalt spillvannsnett, opplyser Franzefoss Gjenvinning at dette vil inneholde rester av olje, tungmetaller, vaskemiddel og antagelig organiske miljøgifter. Vannmengdene vil imidlertid være små (som nevnt over er belastningen på spillvannsnettet fra vaskehallen er anslått til 46 000 liter per år) og virksomheten vurderer at deres negative bidrag til miljøtilstanden i Oslofjorden derfor vil være svært begrenset.

Statsforvalteren har fastsatt grenseverdier til ulike utslippskomponenter for å skåne renseanlegget som er å betrakte som en sårbar resipient. Også disse grenseverdiene baserer seg på BAT-AEL (her for indirekte[4] utslipp til vann) og krav til lignende avfallsvirksomheter. Vi har satt de strengeste grenseverdiene i intervallene som fremgår av BAT-AEL, av hensyn til at renseanlegget ikke renser for tungmetaller og miljøgifter, og at dette derfor enten vil ende i avløpsslammet eller i resipienten.

Vi gjør oppmerksom på at også for utslipp til kommunalt spillvannsnett, kan Statsforvalteren i medhold av forurensningsloven § 18 foreta en strengere regulering av utslipp til vann dersom ny kunnskap, måleresultater eler ny teknologi tilsier det.

Utslipp til luft
Støv mm.
Virksomheten opplyser om at de vil etablere mulighet for overspyling med vann for å hindre støvflukt ved tørt vært fra det kvernede rene trevirke som unntaksvis lagres utendørs. Statsforvalteren anser dette som et effektivt tiltak, men minner om at det må sikres at evt. avrenning fra dette tas hånd om og føres til overvannsnett. Med tanke på at Franzefoss Gjenvinning tidligere har uttalt at det er vanskelig å skille impregnert trevirke og rent trevirke fra hverandre slik at alt trevirke i praksis vil kvernes innendørs. Vi presiserer i den forbindelse at ordinært avfall (rent og overflatebehandlet trevirke) og farlig avfall (impregnert trevirke) ikke skal kvernes sammen. Vi stilte også spørsmål ved hvorvidt det vil være mulig å sikre at kun flis fra rent trevirke lagres utendørs og ikke flis fra impregnert trevirke. Franzefoss Gjenvinning svarte i sin tilbakemelding av 07.09.2021 at flis fra rent trevirke kun unntaksvis vil lagres utendørs og at gammelt impregnert trevirke kommer inn med egen deklarasjon og dermed kan holdes adskilt fra annet treverk.

Videre har virksomheten som svar på hvorvidt anlegget vil overholde BAT-konklusjonene for avfallshåndtering, beskrevet at de planlegger å etablere anlegget med avsug og filtrering av støv. BAT-konklusjonene for avfallshåndtering - BAT 25, inneholder en BAT-AEL (forpliktende utslippsgrense) for kanaliserte utslipp av støv til luft fra mekanisk behandling av avfall (kverning av trevirke vil falle innunder dette), og på denne bakgrunn setter vi 2 mg/Nm^3 som grenseverdi for kanaliserte utslipp av støv til luft jf. tabell 6.3 i BAT-konklusjonene. Dette er i den nedre delen av BAT-AEL intervallet (2-5 mg/Nm^3) og settes iht. føringer fra Miljødirektoratet om at prinsippet skal være å sette den laveste grensen innen intervallet.

BAT 31 inneholder også en utslippsgrense til luft for totalt flyktig organisk karbon (TVOC) i tilknytning til mekanisk behandling av avfall med brennverdi. Statsforvalteren vurderer at kverning av næringsavfall og farlig avfall, før avfallet sendes videre til forbrenning, vil være å regne som

[4] Utslipp som ikke faller innunder direkte utslipp til vann

mekanisk behandling av avfall med brennverdi, og at TVOC er en relevant utslippskomponent i forbindelse med kverning av trevirke. Vi har derfor satt krav om i tillatelsen en grense på 10 mg/Nm^3 (intervall: 10-30) TVOC i utslipp til luft jf. tabell 6.5 i BAT-konklusjonene for avfallshåndtering.

Støvet som oppstår ved kverning av de omsøkte fraksjonene av farlig avfall, vil kunne tenkes å inneholde prioriterte miljøgifter jf. tillatelsens vedlegg 1. Statsforvalteren mener derfor at det er nødvendig å stille krav om utredning av innholdet i støvet. Det er derfor satt krav om utredning av utslipp til luft i tillatelsens punkt 14.4. På bakgrunn av resultatene som skal oversendes Statsforvalteren innen 6 måneder etter oppstart av aktiviteten, vil vi kunne foreta en strengere/mer presis regulering av utslippene til luft.

Lukt
Franzefoss Gjenvinning oppgir at næringsavfallet vil kunne inneholde små mengder våtorganisk avfall på grunn av feilsortering hos produsent av avfallet. Dette vil kunne gi noe lukt, men siden næringsavfallet mottas innendørs er det ikke grunn til å anta at det vil oppstå lukt til nevneverdig sjenanse for naboer.

Statsforvalteren har erfaring at det ofte kommer inn matavfall i næringsavfall ved tilsvarende anlegg. Vi har satt vilkår i tillatelsen om at luktutslipp skal begrenses, og at det ved naboklager må iverksettes effektive tiltak for å avbøte på plagen. For å ivareta eventuelle fugleplager som følge av matavfall innblandet i næringsavfallet, har vi satt som vilkår at det om nødvendig skal iverksettes tiltak som hindrer at fugler og skadedyr tiltrekkes av avfallet, samt at virksomheten må legge om driften for å redusere problemet dersom slike plager oppstår. Det er også viktig at virksomheten ved sin mottakskontroll gir avvik til kunder som leverer avfall med betydelige mengder feilsortert matavfall.

Støy
Anlegget befinner seg på et område med annen næringsvirksomhet og lettere industri som selv innebærer transport og støy. Sortering av avfall ved Franzefoss Gjenvinning sitt anlegg vil foregå innendørs i sorteringshall med gravemaskin og klo. Dette vurderer Franzefoss Gjenvinning basert på erfaring fra deres andre anlegg, at ikke vil gi støy av betydning. Det oppgis likevel at håndtering av containere utendørs og trafikk til og fra anlegget kan støye noe.

Statsforvalteren har gjennom høringsuttalelsene blitt gjort oppmerksom på at Isi Miljøpark ligger i en V-dal som forsterker lyden enkelte steder, og at det basert på vind er svært uberegnelig hvor denne forsterkningen inntreffer. For å sikre at støyen holdes på et akseptabelt nivå, har vi satt grenseverdier for støy i tillatelsen som er på linje med krav stilt til tilsvarende virksomheter i Oslo og Viken, og som baserer seg på *Retningslinje for behandling av støy i arealplanlegging* (T-1442/2016). Videre har vi på bakgrunn av Franzefoss Gjenvinning sine opplysninger om at det ikke skal foregå støyende aktivitet på kveld/natt eller i helgene, valgt å ikke sette grenseverdier for disse tidsrommene. Virksomheten har med andre ord ikke lov til å medføre støy i disse tidsperiodene.

Vi har i tillegg satt krav om driftstider. Utførlig begrunnelse for dette fremkommer i neste avsnitt.

Trafikk
Statsforvalteren fikk tilsendt et internt notat hos Bærum kommune fra Styringsgruppe Aksjon Isi v/ Johannes Mylius den 05.01.2021.[5] Notatet er en uttalelse fra «Vei og Trafikk» i Bærum kommune, der den kommunale etaten uttaler seg vedrørende dispensasjonssøknad fra plan fra anlegget til Østlandsjord AS. I notatet presiseres det at dersom Østlandsjord AS sin søknad om dispensasjon fra veinormalen skal innvilges, må det stilles krav om avbøtende tiltak på grunn av den høye andelen tungtrafikk og stigningen på veien (Innhøstingsveien). Kommunen skriver også at veien må utbedres med bedre stigningsforhold og bredde, samt at det må tilrettelegges for gående/syklende. Statsforvalteren kan ikke se at dette brevet er relevant for vårt vurderingstema etter forurensningsloven i saksbehandlingen av Franzefoss Gjenvinning sin søknad om tillatelse til drift av avfallsanlegget på Isi Miljøpark..

Isiveien er en kommunal vei. Trafikksikkerhet og -belastning på veien (med evt. forbedring av veinettet) er ikke innenfor Statsforvalterens myndighetsområde, men tilhører kommunens myndighet jf. veglova § 9 tredje ledd. Kommunen er videre ansvarlig myndighet for kommunale planer etter plan- og bygningsloven, og disse planene skal konsekvensutredes etter bestemmelsene i forskriften for konsekvensutredninger. I konsekvensutredningen skal forurensning, herunder utslipp til luft, forurensning av vann og grunn samt støy, identifiseres og konsekvensene for miljø og helse beskrives. Videre skal det vurderes om en gjennomføring av planen kan gi indirekte virkninger som økt forurensning fra for eksempel trafikk gjennom støyfølsom bebyggelse, og om det er behov for avbøtende tiltak. Dette inkluderer tiltak som skal sikre trafikksikkerheten. Kommunen kan vedta nye reguleringsbestemmelser inn i eksisterende plan eller vedta en ny reguleringsplan.

Hva gjelder Statsforvalterens myndighet etter forurensningsloven, benytter vi anledningen til å påpeke at ved vurderingen av om tillatelse etter forurensningsloven skal gis, og eventuelt på hvilke vilkår, skal det legges vekt på de forurensningsmessige ulemper ved tiltaket sammenhold med de fordeler og ulemper som tiltaket for øvrig vil medføre, jf. forurensningsloven § 11 femte ledd. Det skal legges stor vekt på de forurensningsmessige hensyn ved skjønnsutøvelsen. Også andre hensyn skal vektlegges, og kan være utslagsgivende som grunnlag for å avslå en søknad. I Rt. 1993 s. 528 (Lunner Pukkverk) ble tillatelse til et nytt pukkverk nektet i det vesentlige på grunn av støy, trafikk og andre ulemper som tungtrafikken gjennom det nærliggende boligområdet ville medføre.

I denne saken er det tale om en virksomhet som er lokalisert på et område som allerede er regulert til avfallsrelatert virksomhet. I reguleringsbestemmelsene for området presiseres at «Området skal nyttes til kommunalteknisk virksomhet. Innenfor området tillates bygg og anlegg tilknyttet avfallshåndtering, gjenvinning samt etablering av anlegg for deponigass.» Statsforvalteren kan ikke se at det foreligger bestemmelser i reguleringsplanen som er direkte berører tilknyttet avfallsanlegget og tungtransportens virkning disse vil medføre på veinettet. Da området er regulert til dette formålet, er Statsforvalteren av den oppfatning at det må være å forvente at kommunen som planmyndighet har hensyntatt at det vil være tungtransport tilknyttet slik virksomhet.

Enkelte av høringspartene har tatt opp forholdet til trafikkøkningen. På den bakgrunn har Statsforvalteren bedt Franzefoss Gjenvinning om å sende inn ytterligere opplysninger. I den reviderte søknaden som lå til grunn for høringen anslo Franzefoss Gjenvinning at omsøkt aktivitet ville gi økt trafikk inn og ut av anlegget med anslagsvis 80 biler per dag.

[5] dette notatet er omtalt ovenfor i tilknytning til hvorvidt tiltaket er iht. plan under «Statsforvalterens kommentarer til høringsuttalelsene»

I brev av 08.06.2020 bad Statsforvalteren Franzefoss Gjenvinning om en vurdering av trafikkbelastning, som skulle hensynta at opprinnelig omsøkte avfallsmengder ble redusert etter endringen av søknaden den 04.03.2020.

I Franzefoss Gjenvinning sin vurdering av trafikkbelastning ble resultatene fra Bærum kommune sin radartelling benyttet som grunnlag. Bærum kommune har utført radartelling vestover på Isiveien mot Isiveien 60, samt nordøstover mot Isiveien 80. Tellingen mot Isiveien 80 ble foretatt etter avkjøring til Bærum kommunes gjenvinningsstasjon, og trafikken til/fra gjenvinningsstasjonen er derfor ikke med i den kommunale tellingen. Statsforvalteren anmodet derfor om at Franzefoss Gjenvinning i tillegg foretok en telling på denne strekningen.

Resultatene fra Bærum kommune sin radartelling sammenholdt med Franzefoss Gjenvinning sin manuelle telling viser at trafikkbevegelser vestover mot Isiveien 60 har en ÅDT[6] på 209 biler/døgn. Veien nordøstover mot Isiveien 80 har en ÅDT på 990 biler/døgn. Videre viser resultatene at trafikken på veien nordøstover hovedsakelig består av trafikk til den kommunale gjenvinningsstasjonen (anslagsvis 85% av trafikken). Franzefoss Gjenvinning sine estimater tilknyttet deres trafikkbelastning tilsier at det vil være 17 bevegelser inn eller ut av Isi i timen. Da anlegget skal være lokalisert på to adresser, har virksomheten også beskrevet hvordan de har planlagt å fordele trafikken på de to adkomstveiene, noe som vil medføre 11 bevegelser til/fra Isiveien 80 og 6 bevegelser til/fra Isiveien 60 i timen. Ut fra den totale trafikkbelastningen på veiene, har Franzefoss Gjenvinning beregnet at transport til og fra deres anlegg i Isiveien 60 og 80 vil utgjøre en trafikkøkning på hhv. 29 % og 11 % på adkomstveiene til disse adressene.

Statsforvalteren vurderer at Franzefoss Gjenvinning sitt bidrag til ÅDT vil, som vist ovenfor ha en viss implikasjon på veinettet. Ved å sette grenseverdier for støy, samt innskrenke driftstiden på anlegget, vurderer vi at de forurensningsmessige ulempene fra transporten av avfall til og fra anlegget, blir ivaretatt. Vi legger også til grunn Franzefoss Gjenvinning har opplyst at det ligger ikke bolighus langs veien fra avkjøringen og frem til Isiveien 60 eller Isiveien 80, og at veien blir brukt av beboere videre sørøstover og nordover forbi anleggene, og økt trafikk vil selvfølgelig påvirke dem av den grunn.

Avslutningsvis under dette temaet, legger vi til grunn at det er anleggseier, her Franzefoss Gjenvinning, som er ansvarlig etter forurensningsforskriften kapittel 5 for å kartlegge støy og plikter å utrede og gjennomføre tiltak som skal hindre at tiltaksgrensen for støynivå overskrides. Det er også anleggseier som etter forurensningsforskriften kapittel 7 skal sørge for å gjennomføre nødvendige tiltak for å sikre at grenseverdiene for luftkvalitet blir overholdt.

Statsforvalteren vurderer at det er mer hensiktsmessig at kommunen som både anleggseier og som planmyndighet utreder de trafikale forhold og gjennomfører eventuelle tiltak, framfor virksomheten. Dette begrunnes ut fra et helhetlig bilde av den totalbelastningen på Isiveien. Vi vurderer at det ikke er behov for å pålegge virksomheten å gjennomføre kompenserende tiltak i forbindelse med trafikkøkningen, utover å stille krav til driftstid og støy. Vi har også satt som vilkår at transport av avfall til og fra anlegget ikke kan foregå utenfor anleggets åpningstid. Dette for å unngå unødvendig sjenerende støy og støv for omgivelsene utenfor anleggets åpningstid. Ved vurderingen har vi særlig lagt vekt på at det bør være like vilkår for alle virksomhetene innenfor det samme næringsområdet, Isi Miljøpark.

[6] ÅDT: årsdagstrafikk, virksomheten har oppgitt at dette tilsvarer ÅDT, dvs. et gjennomsnittstall for daglig trafikkmengde

Brannsikkerhet
Både kommunen og Vannområde Indre Oslofjord Vest trekker frem i sin høringsuttalelse at det er viktig at virksomheten utarbeider en beredskapsplan med tanke på brannsikkerhet ved anlegget. Det trekkes frem at Franzefoss Gjenvinning har søkt om å mellomlagre flere brannfarlige avfallsfraksjoner, samt at det er svært begrenset tilgang på slukkevann i miljøparken.

Statsforvalteren har satt krav i tillatelsen om at virksomheten skal vurdere tiltak for å hindre at brann oppstår, og at kapasitet til å oppdage og slukke brann er tilstrekkelig jf. punkt 13.5. Her presiseres også at utslipp til ytre miljø ved brann på anlegget må være en del av miljørisikovurderingen. Til slutt har vi også stilt krav om at virksomheten har detaljerte skriftlige rutiner for håndtering av brann. Vi vurderer at de kravene som er satt skal være tilstrekkelig forebyggende for å unngå forurensning som en eventuell brann i anlegget kan medføre. Vi påpeker imidlertid at all internkontroll, herunder miljørisikovurderinger, rutiner, mv., er levende dokumenter, og at det er virksomhetens ansvar å sørge for å arbeide forebyggende samt ha sin internkontroll oppdatert.

Konsekvenser for naturmiljøet

Naturmangfoldloven § 8 stiller krav om at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal så langt det er rimelig bygge på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger.

I henhold til Miljødirektoratets database https://kart.naturbase.no/ er det innenfor tiltakets influensområde registrert flere utvalgte naturtyper. I Isiveien 59 (Naturbase ID: BN00091761) og Isiveien 115 (ID: BN00091800) er den utvalgte naturtypen «hule eiker» registrert den 16.10.2013. På begge disse adressene befinner det seg ett stort eiketre. De to lokalitetene er begge vurdert som lokalt viktig (C-verdi). Ved disse lokalitetene er det også registrert fugleartene heipiplerke og vandrefalk den 01.05.2021. Verken heipiplerke eller vandrefalk er rødlistede arter og begge er kategorisert som LC - livskraftig.

Sør for miljøparken, opp mot Isigrenda, er også naturtypen «hule eiker» registrert 25.09.2008 (Naturbase ID: BN00046294). Her er det blant annet et eiketre med tydelig hulhet. Det er flere andre eiketrær også, i tillegg til ung løvskog av spisslønn, ask og hassel, samt noen grovere ask, alm og bjørk. På det ene asketreet vokste det ved registreringstidspunktet pelsblæremose om er vurdert som en sårbar art (VU).

I Isigrenda 3 er det 25.10.2018 registrert en naturbeitemark (Naturbase ID: NINFP1810044596). I naturbase står det at naturtypen kan ha et stort artsmangfold, særlig av karplanter, sopp og insekter. Denne lokaliteten er også registrert i 2008, og da ble den vurdert til å være en B-lokalitet.

I Isigrenda 1 er det registrert naturtypen «beiteskog». Denne er kartlagt 25.10.2018 (Naturbase ID: NINFP1810044602). Like ved, i Isigrenda 2 er det registrert nok et funn av naturtypen «hule eiker» 25.10.2018 (Naturbase ID: NINFP1810044595). Like bak er det registrert «gammel granskog» på lokaliteten Isi nord 1, den 20.09.2018 (Naturbase ID: NINFP1810035765).

Langs adkomstveien til Isiveien 60 er det registrert to observasjoner av pelsblæremose (sårbar - VU), og det er også registrert funn av alm (VU) og tyrihjelm (LC). Videre er det registrert flere fuglearter i tilknytning til den kommunale gjenvinningsstasjonen; gråtrost (LC), vipe (EN - truet), musvåk (LC), taksvale (NT – nær truet), dverglo (NT), gulspurv (NT) rosenfink (VU).

Arten pelsblæremose er som nevnt ovenfor observert flere steder innenfor influensområdet. Arten er rødlistet som sårbar. Den vokser som epifytt på løvtrær, og er blant annet påvist på to forekomster langs adkomstveien. Vi har ikke kjennskap til hvordan mosen vil tåle støv som skyldes tungtransport av avfall. Statsforvalteren legger til grunn at bevaring av forekomstene nær adkomstveien ikke er avgjørende for artens overlevelse i området. Arten er blant annet også påvist innenfor Kjaglidalen naturreservat så sent som i 2020. Den beste måten å bidra til bevaring av arten innenfor tiltakets influensområde er å ivareta løvtrær, særlig edelløvtrær som ask, alm, spisslønn og hassel innenfor området.

Hva gjelder registreringene av ulike fuglearter i tilknytning til den kommunale gjenvinningsstasjonen er dette å forvente da fuglene tiltrekkes av avfallet. For de aller fleste av de observerte fugleartene er det nettopp på næringssøk disse har vært ved observasjonstidspunktet. Statsforvalteren mener derfor at det ikke er sannsynlig at disse fugleartene vil påvirkes i nevneverdig grad av Franzefoss Gjenvinning sin omsøkte virksomhet, da de ikke oppholder seg i området over lengre tid.

Tiltaket vil blant annet medføre utslipp av overvann til overvannsnett med påfølgende utslipp i Isielva. I denne delen av Sandvikselva er det registrert både laks og sjøørret. Laks er en norsk ansvarsart med mer enn 25% av den europeiske bestanden. Sandvikselva er den viktigste av syv prioriterte laks- og sjøørretvassdrag i Indre Oslofjord. Isielva har flere registrerte gyteområder og i tillegg settes det årlig ut yngel av laks og sjøørret, så vassdraget er et viktig oppvekstområde for fisk og andre vannlevende organismer. Overvann må derfor ikke påvirke det biologiske mangfoldet eller økologien i Isielva i nevneverdig grad ved at tilførslene minimeres i størst mulig grad.

Uønskede fremmede arter utgjør en trussel mot norsk natur og økosystemer, og spredning av disse bør forhindres. Statsforvalteren har satt som vilkår for tillatelsen at tiltakshaver iverksetter nødvendige tiltak for å hindre spredning, jf. forskrift om fremmede organismer[3]. Vi viser til § 18 om alminnelige krav til aktsomhet.

Søknaden og Statsforvalterens behandling av den, er basert på eksisterende kunnskap om det biologiske mangfoldet i og rundt tiltaksområdet. Statsforvalteren anser at kunnskapsgrunnlaget er tilstrekkelig til at kravet i naturmangfoldloven § 8 om at beslutningene skal hvile på et best mulig kunnskapsgrunnlag, er oppfylt. Hensynet til føre-var prinsippet i § 9 i naturmangfoldloven vektlegges derfor i mindre grad. Det er også gjort en vurdering ut fra den samlete belastningen som økosystemet vil bli utsatt for etter § 10. Statsforvalteren anser at fastsatte vilkår vil sikre at naturmangfoldet ikke vil forringes i nevneverdig grad.

Vi minner også om at det er virksomheten som skal dekke kostnadene ved å unngå og begrense skade på naturmangfoldet, jf. naturmangfoldloven § 11. Virksomheten plikter også å benytte miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder slik at en unngår eller begrenser skadevirkninger på naturmangfoldet, jf. naturmangfoldloven § 12.

Vurdering etter vannforskriften

Nærmeste vannforekomst til Franzefoss Gjenvinning sine anlegg er «Tilførselsbekker til Isielva» (**Vann-Nett ID 008-111-R**). Vannforekomsten er sterkt belastet med næringsstoffer og har dårlig økologisk tilstand. Konsentrasjonene av miljøgifter som også er med å definere økologisk tilstand, blant annet arsenikk, krom, kobber og sink, er også for høye. Kjemisk tilstand er dårlig blant annet på grunn av innholdet av bly, PFOS og PAH. Tilførselsbekkene til Isielva er i stor grad påvirket av diffus avrenning fra byer/tettsteder.

Franzefoss Gjenvinning vil ha utslipp av overvann til Isielva (**Vann-Nett ID 008-96-R**). Isielva har moderat økologisk tilstand på grunn av for høyt innhold av sink. Vannforekomsten har god kjemisk tilstand. Vannforekomsten er i stor grad påvirket av punktutslipp fra de nedlagte deponiene Isi I og Isi II, samt diffus avrenning fra byer/tettsteder. Isielva går sammen med Lomma på Vøyenenga og munner ut i Sandvikselva (**Vann-Nett ID 008-94-R).** Sandvikselva har moderat økologisk tilstand blant annet på grunn av innholdet av nitrogen, og god kjemisk tilstand. Også Sandvikselva er i stor grad påvirket av diffus avrenning fra byer/tettsteder samt fysiske endringer i nedre del av vassdraget.

Videre vil vaskevann fra virksomhetens vaskehall gå via oljeutskiller til kommunalt spillvannsnett og til VEAS sentralrenseanlegg med utslipp i Oslofjorden (**Vann-Nett ID 0101020601-C**). Oslofjorden har moderat økologisk tilstand og dårlig kjemisk tilstand. Moderat økologisk tilstand skyldes konsentrasjonene av næringsstoffer som nitrat/nitritt, totalfosfor og planteplankton, samt vannregionspesifikke stoffer som arsen, sink og PAHer. Den dårlige kjemiske tilstanden skyldes en rekke miljøgifter, blant annet tungmetaller og PAHer. Vannforekomsten har fått utsatt frist for å nå miljømålet om god økologisk og kjemisk tilstand.

Vannforskriften § 4 sier at «*tilstanden i overflatevann skal beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene skal ha minst god økologisk og kjemisk tilstand*».

I henhold til § 12 i vannforskriften kan ny aktivitet eller nye inngrep i en vannforekomst gjennomføres selv om dette medfører at miljømålene i § 4 - § 6 ikke nås eller at tilstanden forringes, dersom dette skyldes; nye endringer i de fysiske egenskapene til en overflatevannforekomst eller endret nivå i en grunnvannsforekomst, eller ny bærekraftig aktivitet som medfører forringelse i miljøtilstanden i en vannforekomst fra svært god tilstand til god tilstand.

Statsforvalteren mener at det på bakgrunn av resipientenes størrelse og miljøtilstand, og med fastsatte vilkår og grenseverdier i tillatelsen, ikke vil foreligge en vesentlig risiko for forringelse av miljøtilstanden i Isielva eller Oslofjorden. Statsforvalteren vurderer at vilkårene i tillatelsen om tilstrekkelig rensing (med fastsatte grenseverdier) av både overvann og vaskevann før utslipp, sikrer at tiltaket ikke vil medføre en varig «forringelse» av vannforekomsten eller vanskeliggjøre oppnåelse av miljømålene. Statsforvalteren er derfor av den oppfatning at vannforskriften § 12 ikke kommer til anvendelse.

Vi anser det som viktig at virksomheten sørger for overvåking av effekter av utslippene til vann i henhold til overvåkingsprogram og vi setter derfor krav om dette i tillatelsen. For Franzefoss Gjenvinning er det Isielva (Vann-Nett ID 008-96-R) som er relevant å overvåke, da utslippet til Oslofjorden vil gå via kommunalt renseanlegg. Overvåkingsprogrammet for utslipp til vann skal tilfredsstille vannforskriftens krav til slik overvåking. Kravene fremgår av vedlegg 5 til vannforskriften. Data som fremskaffes ved overvåking i vann, inklusive sediment og biota, skal registreres i databasen Vannmiljø.

Der det pågår eller skal igangsettes overvåking i regi av andre virksomheter (eksempelvis de gamle deponiene Isi I og Isi II), kommune eller vannområde, anbefaler vi at virksomheten bidrar i felles overvåkingsprogram for de kvalitetselementer i vannforekomsten som kan være direkte eller indirekte påvirket av virksomhetens utslipp.

Forholdet til plan

Eiendommene for omsøkt tiltak er regulert til kommunalteknisk virksomhet i «*Reguleringsplan med bestemmelser for Isi Miljøpark*» vedtatt 25.04.2007. Innenfor området tillates bygg og anlegg tilknyttet avfallshåndtering, gjenvinning samt etablering av anlegg for deponigass. Bærum kommune har også bekreftet at det omsøkte tiltaket ikke er i strid med reguleringsbestemmelsene i brev datert 19.02.2020, samt ytterligere i brev av 02.11.2020 (se nærmere beskrivelse under avsnittet «Statsforvalterens kommentarer til høringsuttalelsene»).

Statsforvalteren legger derfor til grunn at tiltaket er i overensstemmelse med reguleringsformålet for området.

Samfunnsmessige hensyn

I juni 2017 kom Stortingsmelding nr. 45 (2016-2017); «Avfall som ressurs - avfallspolitikk og sirkulær økonomi». Norsk avfallspolitikk skal legge til rette for høy utnyttelse av ressursene i avfallet, og trygg håndtering av farlig avfall. En forutsetning for gjennomføring av denne avfallspolitikken er at det finnes anlegg som tilbyr ulike løsninger for mottak, sortering, gjenvinning og behandling av avfall. Statsforvalteren vurderer at Franzefoss Gjenvinning utfører en viktig samfunnsoppgave ved drift av avfallsanlegget på Isi i Bærum kommune, og at aktiviteten er i tråd med de nasjonale målene for avfallshåndtering.

Konklusjon

Med de kravene som er stilt i denne tillatelsen, vurderer Statsforvalteren at driften av avfallsanlegget vil skje innenfor rammer som samlet sett er miljømessig forsvarlige. Statsforvalteren har konkludert med at den omsøkte driften er akseptabel sett i lys av formålet og retningslinjene i forurensningsloven §§ 1 og 2 og naturmangfoldloven §§ 4 og 5. Etter en samlet vurdering av de forurensningsmessige ulempene, sammenholdt med fordeler og ulemper dette for øvrig vil medføre, gir vi tillatelse til virksomheten på nærmere fastsatte vilkår. Det forutsettes at virksomheten drives i samsvar med vilkårene som følger av tillatelsen og forurensningsregelverket for øvrig.

Frister

Tabellen nedenfor gir oversikt over frister for gjennomføring av tiltak som tillatelsen krever:

Tiltak	**Frist**	**Henvisning til vilkår**
Stille finansiell sikkerhet	6 måneder etter vedtaksdato	2.8
System for energiledelse	6 måneder etter vedtaksdato	10.1
Utarbeide overvåkingsprogram for overvåking av grunn og grunnvann	3 måneder etter vedtaksdato	12.1
Utarbeide overvåkingsprogram for overvåking etter vannforskriften	3 måneder etter vedtaksdato	12.1
Støyutredning med støysonekart	6 måneder etter oppstart	14.1
Utarbeide måleprogram for utslipp av rapporteringspliktige komponenter	3 måneder etter vedtaksdato	14.2

Vurdere behov for å dokumentere forurensningstilstanden i grunn og grunnvann. Denne vurderingen skal gjennomføres i henhold til trinn 1-3 i Miljødirektoratets veileder M-630/2016.	6 måneder etter vedtaksdato	14.3
Utredning av innhold i utslipp til luft	6 måneder etter oppstart	14.4

Vedtak om tillatelse

Statsforvalteren i Oslo og Viken gir Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi (org.nr. 921 806 779) tillatelse til drift av avfallsanlegget «Franzefoss Gjenvinning Isi» i Isiveien 60 og 80 på Isi Miljøpark, gbnr. 71/42 og 71/1 i Bærum kommune. Tillatelsen er gitt med hjemmel i forurensningsloven § 11 jf. § 29. Det er satt vilkår til tillatelsen med hjemmel i § 16 i samme lov.

Tillatelsen med vilkår følger vedlagt dette brevet.

Det kan foretas endringer i denne tillatelsen i medhold av forurensningsloven § 18. Endringene skal være basert på skriftlig saksbehandling og forsvarlig utredning av saken. En eventuell endringssøknad må derfor foreligge i god tid før endring ønskes gjennomført.

At forurensningen er tillatt, utelukker ikke erstatningsansvar for skade og ulempe eller tap forårsaket av forurensningen, jf. forurensningsloven § 56.

Brudd på tillatelsen er straffbart etter forurensningsloven §§ 78 og 79.

Vedtak om gebyr

Vi viser til varsel om gebyr dato 28.05.2019. Vi varslet sats 4 som i 2019 utgjorde kr 98 400,- for behandling av søknaden.

Vi varslet også at vi kunne endre gebyrsats dersom saksbehandlingen medførte en annen ressursbruk enn forventet. I dette tilfellet er det medgått betydelig mer ressurser enn forventet i 2019, og vi har derfor besluttet å gå opp til sats 2. Vedtak om forhøyet gebyrsats ble varslet i eget brev fra Statsforvalteren den 28.09.2021. Vi kan ikke se å ha mottatt kommentarer på varslene om gebyr.

Statsforvalteren vedtar at forurensningsforskriftens § 39-4 sats 2 kommer til anvendelse i denne saken. Franzefoss Gjenvinning AS avd. Isi skal betale kr 236 900,- for Statsforvalterens arbeid med tillatelsen. Hjemmel for vedtaket er forurensningsforskriften § 39-3, jf. § 39-4.

Ressursbruk knyttet til saksbehandlingen er lagt til grunn ved fastsettelse av gebyrsats. Herunder hører gjennomgang av søknaden, møter og korrespondanse med søker, høring av saken samt endelig ferdigstillelse av tillatelsen. Innsats fra andre fagpersoner hos Statsforvalteren inngår også.

Miljødirektoratet vil ettersende faktura.

Klageadgang

Vedtaket, herunder plasseringen i gebyrklasse, kan påklages til Miljødirektoratet av sakens

parter eller andre med rettslig klageinteresse innen 3 uker. En eventuell klage skal angi hva det klages over og den eller de endringer som ønskes. Klagen bør begrunnes, og andre opplysninger av betydning for saken bør nevnes. Klagen skal sendes til Statsforvalteren.

En eventuell klage fører ikke automatisk til at gjennomføringen av vedtaket utsettes. Statsforvalteren eller Miljødirektoratet kan etter anmodning eller av eget tiltak beslutte at vedtaket ikke skal gjennomføres før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. Avgjørelsen av spørsmålet om gjennomføring kan ikke påklages. Ved klage på valg av gebyrsats skal tilsendt faktura betales til fristen. Miljødirektoratet vil refundere eventuelt overskytende beløp dersom klagen imøtekommes.

Underretning om vedtaket

Vi vil kunngjøre vedtaket på Statsforvalterens nettsted https://www.statsforvalteren.no/oslo-og-viken/.

Vedtaket vil også kunngjøres i avis. Virksomheten skal betale kostnaden for kunngjøringen i avisen, jf. forurensningsforskriften § 36-18, andre ledd.

Berørte offentlige organer og myndigheter, organisasjoner som ivaretar allmenne interesser som vedtaket angår, eller andre som kan bli særlig berørt, anses som underrettet ved en kopi av dette vedtaket.

Med hilsen

Gunhild Dalaker Tuseth
avdelingsleder
Klima- og miljøvernavdelingen

Kari Skogen
seksjonssjef

Dokumentet er elektronisk godkjent

Vedlegg:
1 Tillatelse til drift av avfallsanlegg Franzefoss Gjenvinning Isi - 2021.1044.T - endr.nr.0 - Franzefoss Gjenvinning avd. Isi - Isi Miljøpark

Kopi:

BERGER OG RYKKINN VEL	Postboks 74	1334	RYKKINN
Lisbeth Victoria Rasch	Isigrenda 30	1340	Skui
Per Ottar Seglen	Isigrenda 38	1340	Skui
Sigurd Wahl	Jomarveien 21 A	1340	SKUI
Statens Vegvesen Region Øst			
Daniel Mikael Steen	Isigrenda 44	1340	SKUI
Erling Enger	Isiveien 105	1340	SKUI
Hans Heen Sikkeland	Skriverøveien 169	1765	Halden
FRANZEFOSS GJENVINNING AS	Postboks 53	1309	RUD
BÆRUM KOMMUNE	Postboks 700	1304	SANDVIKA

Siri Kjernlie Blom	Isiveien 245	1340	Skui
BÆRUM ELVEFORUM	c/o Terje Bøhler Åsterudveien 40	1344	HASLUM
Erik Onarheim	Jomarveien 34	1340	SKUI
Anders Rokne	Trulsrudskogen 67	1350	LOMMEDALEN
Grethe Lyng Bentzen	Furulundsveien 13 B	0282	Oslo
Ole Johan Myhre	Vangkroken 12 C	1339	VØYENENGA
Elisabeth Lyng Postmyr	Lillevannsveien 70 D	0788	Oslo
Brit Cecilie Vinda	Isiveien 239	1340	Skui
Gaute Markussen v/Franzefoss Gjenvinning AS			
ASKER OG BÆRUM BILOPPHUGGERI AS	Isiveien 59	1340	SKUI
Naturvernforbundet i Bærum			
Rolf Tore Ødegaard	Snoveien 6	1363	Høvik
Kari Aasebø v/ Franzefoss Gjenvinning AS			
Karl Magnus Ramberg-Mohn	Isiveien 245	1340	Skui
Odd Kongsparten	Isigrenda 28	1340	Skui
Øystein Dørum	Åmotveien 14	0880	Oslo
Vannområde Indre Oslofjord Vest v/ Ingvil Tandberg			
Roy Kristoffersen	Isiveien 232	1340	SKUI
Christian Fredrik Grorud	Isigrenda 46	1340	SKUI
Grethe Marie Sæther	Isiveien 212	1340	SKUI
Geirr Sverre Jensen	Isigrenda 32	1340	SKUI
Henrik Eilert Beer Lyng	Åsjordet 1 B	0382	OSLO
SKUI VEL	Postboks 40	1314	VØYENENGA
Aksjon Isi v/ Johannes Mylius	Isigrenda 30	1340	Skui
Lill-Ann Sveen	Isigrenda 36 A	1340	Skui
Nina C Aas Onarheim	Jomarveien 34	1340	Skui
Siv Olaug Endresen	Isigrenda 46	1340	Skui
Sylvie Hovde	Isigrenda 32	1340	SKUI
Lars-Erik Kristiansen	Isiveien 239	1340	SKUI
BÆRUM NATUR- OG FRILUFTSRÅD	c/o Rigmor Arnkværn Furulia 27	1356	BEKKESTUA
Jan Robert Sveen	Kjenneveien 1	1623	Gressvik